

ಖಲೀಲ್ ಗಿಬ್ರಾನನ ಕತೆಗಳು

ಕಣ್ಣು

ಒಂದು ಬಾರಿ ಕಣ್ಣು ಹೇಳಿತು, “ನಾನು ಈ ಕಣಿವೆಯಾಚೆಗಿನ ಸುಂದರ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲೆ. ತಿಳಿನೀಲಿಬಣ್ಣದ ಗಗನವನ್ನೂ ನೋಡಬಲ್ಲೆ. ಓ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರ” ಎಂದು. ಕಿವಿ ಹೇಳಿತು, “ಅಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳಿವೆಯೇ? ಆಕಾಶವೇ? ನಾನು ಕೇಳಲಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ತಿಳಿಯಲಾರೆ” ಎಂದು. ನಂತರ ಕೈ ಮಾತನಾಡಿತು, “ನಾನು ನೀನು ಹೇಳುವ ಯಾವುದನ್ನೂ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಾರೆ, ಅದರಿಂದ ತಿಳಿಯಲಾರೆ ಕೂಡ” ಎಂದು. ಮೂಗು ಹೇಳಿತು, “ಅಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಮೂಸಲಾರೆ”. ಆಗ ಕಣ್ಣು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಹೊರಳಿತು. ಬೇರೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಕಣ್ಣಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಮೆಲಕು ಹಾಕಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಣ್ಣು ನಾವು ಅನುಭವಿಸಲಾರದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂದು.

- 0 -

ಸಮಾಧಿ ತೋಡುವವನು

“ಒಮ್ಮೆ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಹೂಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಗುಂಡಿ ತೋಡುವವ ಆ ಕಡೆ ಬಂದ. ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ, ‘ಹೂಳಲು ಬರುವವರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು. ನಾನು ಕೇಳಿದೆ ‘ನನ್ನಲ್ಲೇನು ಅಂಥ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಕಂಡೆ?’ ಎಂದು. ಆಗ ಅವನು ಹೇಳಿದ ‘ಈ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಹೂಳಲು ಬರುವ ಮಂದಿ ಅಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಅಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನೀವು ನಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ನಗುತ್ತಲೇ ಹೊರಡುತ್ತೀರಿ ಅದರಿಂದ’ ಎಂದ”

- 0 -

ಪಂಡಿತ ಮತ್ತು ಕವಿ

ಒಮ್ಮೆ ಹಾವು ಪಿಕ್ಕಾರ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಹೇಳಿತು, “ಹಕ್ಕಿಯೇ ನೀನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಬಹುದು. ಆದರೆ ಭೂಮಿಯ ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಬಿಲದಲ್ಲಿರುವ ಮೌನದ ಬದುಕನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ” ಎಂದು.

ಪಕ್ಷಿ ಹೇಳಿತು, “ನೀನು ತಿಳಿದದ್ದು ಅದ್ಭುತವಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಹಾರುವ ಆನಂದ ಮಾತ್ರ ನಿನಗಿಲ್ಲ”.

ಅದನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಹಾವು ಹೇಳಿತು, “ನೀನು ನೆಲದೊಡಲಲ್ಲಿರುವ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿತಿಲ್ಲ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ಗುಪ್ತ ಸಂಪತ್ತುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಚರಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ರಹಸ್ಯ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬರುವ ಸುಖ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ”.

ಪಕ್ಷಿ ಹೇಳಿತು “ಇರಬಹುದು, ನೆಲದೊಡಲು ಅಚ್ಚರಿಯ ಕಡಲು ಇರಬಹುದು. ಆಕಾಶದ ಒಡಲು ಬರಿದಾಗಿ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಹಾರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ”.

ಹಾವು ಹೇಳಿತು “ನನಗೆ ಎಲ್ಲ ಮರಗಳ ಮೂಲವೂ ಗೊತ್ತು. ಅಗಾಧವಾದ ಮರಗಳ ಅಗಾಧವಾದ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲೆ. ಮೂಲದ ಕಾಣ್ಕೆ ಬಹಳ ರೋಚಕ”.

ಹಕ್ಕಿ ಹೇಳಿತು “ಇರಬಹುದು, ಭೂಮಿಯ ಒಡಲು ಅಚ್ಚರಿಯ ಕಡಲು, ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಹಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ”. ಸರ್ಪ ಹೇಳಿತು “ಆ ಬೆಟ್ಟದಡಿಯಲ್ಲಿ ನೇರಳೆಯ ರಸದ ಕೊಳವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕುಡಿದವ ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಅಮರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ಆ ನೇರಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ರಸದ ಚಿಲುಮೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲಾರವು”.

ಹಕ್ಕಿ:- ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗದ ನೇರಳೆ ರಸವನ್ನು ಕುಡಿದು ನೀನು ಅಮರನಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಹಾಡಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಾವು:- ನಾನು ಗುಡಿಯ ಗೋಪುರವೇರಿ ಆಕಾಶವನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲ ತಳಿಯ ಮನುಷ್ಯರ ಮೂಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆಕಾಶ ಹಾಗೂ ಸಮಯದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

ಹಕ್ಕಿ:- ಇರಬಹುದು, ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯತ್ತುಗಳನ್ನು ಅರಿತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀನು ಹಾರಲಾರೆ.

ಹಾವು:- ಹಕ್ಕಿಯ ಪುನರಾಲಾಪವನ್ನು ಕೇಳಿ ಖಾಲಿ ತಲೆಯ ಗಾಯಕ ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಾ ಬಿಲದೊಳಗೆ ಸೇರಿತು. ಹಕ್ಕಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾನಾಡಿಯಾಯಿತು.

- 0 -

ದೇವರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ

ಇಬ್ಬರು ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆ ಬೆರಳು ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ. ಜೊತೆಗಾರನೇ ಆ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀಯಾ? ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ವಿರಕ್ತನಾದ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ: ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಆಶ್ರಮ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ? ಅವನು ಆಶ್ರಮ ಬಿಡುವ ಹೊರತು ದೇವರನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಜಗದ ಜಂಜಡ ಬಿಟ್ಟು ದೇವರನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನೋವು ನಲಿವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ದೇವರ ಬಳಿ ಸಾಗಬೇಕು. ಅಳು ನಗುಗಳಾಚೆಗೆ ದೇವರಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೊದಲನೆಯವ, ಎರಡನೆಯವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ “ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿದೆ. ಆದರೂ ಆ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮ ಮನುಷ್ಯನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವಘೋಷಿತ ಸಂತರಿಗಿಂತ ಎತ್ತರದವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಾಣದ್ದನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಕಳಕಳಿಯಾದರೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ? ಇಲ್ಲದವರನ್ನೂ ಹುಡುಕುವ ಇರುವವನೂ ಉತ್ತಮನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ.

- 0 -

ನೆರಳು

ಹುಲ್ಲೊಂದು ಚಂಚಲವಾದ ಮರದ ನೆರಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿತು ಎಡಬಲಗಳಿಗೆ ತೂಗುತ್ತಾ ನನ್ನ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕದಡುತ್ತಿದ್ದೀಯ. ಅಲುಗಾಡಬೇಡ.

ನೆರಳು - ಕದಡುತ್ತಿರುವುದು ನಾನಲ್ಲ, ಮೇಲೆ ನೋಡು, ಮರ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿದೆ. ಮರದ ಚಲನೆ ಗಾಳಿಯಿಂದ, ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ನಡುವೆ ಮರ ತೊಯ್ದಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೂ ತೊಯ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹುಲ್ಲು ಮೇಲೆ ನೋಡಿತು. ತನಗಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದ ಮರವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಹುಲ್ಲು ಎಂದುಕೊಂಡಿತು. ಹುಲ್ಲು ಸ್ತಬ್ಧವಾಯಿತು. ಮೌನ ತಾಳಿತು ಕೂಡ.

- 0 -

ಇಲಿ ಮತ್ತು ಬೆಕ್ಕು

ಒಂದು ಸುಂದರ ಸಂಜೆ ವಿದ್ವಾಂಸನೊಬ್ಬ ರೈತನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ. ರೈತ ನಾಚಿಕೆಯವ, ವಿದ್ವಾಂಸನೋ ಬಹಳ ಗಂಭೀರ. ಆದರೂ ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯಿತು.

ರೈತ - ನಾನೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲಿಯೊಂದು ಬೋನೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿತ್ತು. ಬೋನೊಳಗಡೆಯೇ ಇರುವ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತಿಂದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಬೋನಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬೆಕ್ಕು ಬಂತು. ಇಲಿ ಅಭದ್ರತೆಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನಡುಗಿತು. ಬೆಕ್ಕು ಹೇಳಿತು ನೀನು ನಿನ್ನ ಕಡೆಯ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ಇಲಿ ಹೇಳಿತು. ಹೌದು ಮಿತ್ರನೇ ಇದು ನನ್ನ ಕಡೆಯ ಭೋಜನ ಓ ಗೆಲೆಯನೇ ನನಗಿರುವುದು ಒಂದೆ ಪ್ರಾಣ ನಿನಗೋ ಒಂಭತ್ತು. ನೆನಪಿಡು ಒಂಭತ್ತು ಪ್ರಾಣಗಳೆಂದರೆ ಒಂಭತ್ತು ಬಾರಿ ಸತ್ತುಹುಟ್ಟುವುದಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ರೈತ ವಿದ್ವಾಂಸನಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ವಿದ್ವಾಂಸ - ಇದೇನೋ ಅಚ್ಚರಿಯಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಬೆಕ್ಕುಗಳಂತೆ ಬಹಳ ಹುಟ್ಟುಗಳಿವೆ. ಬಹಳ ಸಾವುಗಳೂ ಇವೆ. ತಾನು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊಟವೂ ಕೊನೆಯ ಊಟವೆಂದು ಭಾವನೆ ದಿವಸವೂ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

- 0 -

ಶಾಪ

ಸಮುದ್ರದ ಬಳಿ ಕುಳಿತ ಮುದುಕನೊಬ್ಬ ನನ್ನ ಬಳಿ ಹೇಳಿದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಮಗಳು ನಾವಿಕನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಓಡಿಹೋದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ನನ್ನ ಎದೆಯಾಳದಿಂದ ಶಪಿಸಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ನಾವಿಕನನ್ನು ಸಮುದ್ರ ಒಳಗೆಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅವನ ಬೇರ್ಪಡೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ನನ್ನ ಮಗಳು ಕಡಲಾಳಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡಳು. ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಶಾಪದಿಂದ ಅವರ ಸರ್ವನಾಶವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು ಗೋರಿಗೆ ಸೇರುವ ದಿನವನ್ನು ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಶಾಪಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ನೊಂದುಕೊಂಡು ದೇವರ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಯಾಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕಿಂತ ತನ್ನ ಶಾಪದ ಬಗೆಗಿನ ಹೆಮ್ಮೆಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೇ ಶಾಪ.

ನಾನು ಮತ್ತು ಅಧಿಷ್ಠಾನ

ನನ್ನ ಮನೆ ಹೇಳಿತು, ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಹುದುಗಿದೆ. ರಸ್ತೆ ಹೇಳಿತು ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಗು ನಾನು ನಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ, ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ರಸ್ತೆ ಹಾಗೂ ಮನೆಗಳಿಗೆ, ನನಗೆ ಭೂತ ಬೇಡ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಒಂದು ನೆಲೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೂ ಅಲೆಮಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಅಲೆಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತೇನೆ. ನೆಲೆ ಮತ್ತು ಅಲೆಮಾರಿತನವೆಂಬ ಎರಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪದಾರ್ಥಗಳೇ ನನಗಿಲ್ಲ.

- 0 -

ಕವಿ ಮತ್ತು ನಾನು

ನಾನೊಮ್ಮೆ ಕವಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ, ನೀನು ಬದುಕಿರುವ ತನಕ ನಿನ್ನ ಮಹತ್ವ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದೂ ಎಂದು. ಕವಿ ಹೇಳಿದ, ಹೌದು ಸಾವು ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಬೇರೆಯವರ ಕಣ್ಣೆರೆಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಸಾವು ಹಾಗಾಗಲು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

- 0 -

ಹೊಸ ಸಂತೋಷ

ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನಾನೊಂದು ಹೊಸ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಕೂಡಲೇ ದೇವದೂತ ಮತ್ತು ಸೈತಾನರು ನನ್ನ ಮನೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದರು. ಒಬ್ಬ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಸಂತೋಷ ಸಾಧನ ಪಾಪ ಎಂದು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಈ ಸಂತೋಷ ಸದ್ಗುಣ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ.

- 0 -

ಮುಖಗಳು

ಹಲವಾರು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಮುಖವನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೇ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸುವ ಹಲವು ಮುಖಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೂ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಏನನ್ನೂ ತೋರಿಸದ ಮುಖವನ್ನೂ, ಸುಂದರ ಮುಖದ ಹಿಂದಿರುವ ಕ್ರೌರ್ಯವನ್ನೂ, ಕ್ರೂರಮುಖದ ಹಿಂದಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ, ಏನನ್ನೂ ಹೊಂದದಿರುವ ಹಳೆಯ ಮುಖಗಳನ್ನೂ, ಸುಕ್ಕುಗಳಾಚೆ ಇರುವ ಶೂನ್ಯವನ್ನೂ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು

ಮುಖಗಳನ್ನು ಕಂಡ ನನ್ನ ಮುಖದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನಾನೇ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ! ನೀವಾದರೂ ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ?!

- 0 -

ಸಮುದ್ರ

ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಆತ್ಮ ಸಮುದ್ರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಹೊರಟೆವು. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಹಾಗೆ ಆರಿಸಲು ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಗುಂಟ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಉಪ್ಪಿನ ಗೆಡ್ಡೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ. ನನ್ನ ಆತ್ಮ ಹೇಳಿತು “ಇವನೇ ನಿರಾಶಾವಾದಿ” ಎಂದು.

ಮತ್ತೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಆಭರಣಗಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಸಕ್ಕರೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ನನ್ನ ಆತ್ಮ ಹೇಳಿತು “ಇವನು ಆಶಾವಾದಿ” ಎಂದು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದೆವು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸತ್ತ ಮೀನನ್ನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇವನು ವಿಜ್ಞಾನಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಆತ್ಮ ಗೊಣಗಿತು. ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದೆವು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮರಳಲ್ಲಿಯೆ ತನ್ನ ನೆರಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇವನು ಅನುಭಾವಿ ಎಂದು ಆತ್ಮ ಗೊಣಗಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದಲೂ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮರಳನ್ನು ಸೋಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇವನು ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಎಂದು ಉಸುರಿತು ನನ್ನ ಆತ್ಮ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ನಗ್ನತೆಯನ್ನು ಇವನು ನೋಡಬಾರದು ಎಂದುಸುರಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದೆವು. ಈಗ ಅಳುವೊಂದನ್ನು ಕೇಳಿದೆವು. ಆ ಹೇಳಿಕೆ ಹೀಗಿತ್ತು “ಇದು ಸಮುದ್ರ, ಅಗಾಧವಾಗಿದೆ, ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ, ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ” ಎಂದು. ಆ ಅಳುವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋದಾಗ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತ ಕಪ್ಪೆ ಚಿಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕಿವಿಯ ಹತ್ತಿರವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸುತ್ತಾ ಅದರ ಒಳಗಿನ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. “ಇವನು ವಾಸ್ತವವಾದಿ. ಇವನ ಬಳಿಯೂ ನಾವಿರಬಾರದು” ಎಂದು ನನ್ನಾತ್ಮ ಉಸುರಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದಲೂ ತೆರಳಿದೆವು. ಸಮುದ್ರದ ದಡದ ಕಡೆಯೇ ಸಾಗುತ್ತಾ ಕಳೆ ತುಂಬಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿರುವ

ಬಂಡೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಲೆಯವರೆಗೆ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಹೂತುಹೋದ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದ. ನನ್ನಾತ್ಮ ಉಸುರಿತು “ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಇವನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಭಯಂಕರ, ಮುಂದೆ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಿರಿಯದೆ ನನ್ನಾತ್ಮ ಹೇಳಿತು “ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಾಗುವುದು ಬೇಡ, ಮರಳೋಣ”. ನಮ್ಮ ನಗ್ನತೆಯನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಗ್ನತೆಯನ್ನು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸುವವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರೆಲ್ಲರ ನಡುವೆಯೂ ಸಮುದ್ರ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮುದ್ರವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ.

- 0 -

ಜ್ಯೋತಿಷಿ

ಒಂದು ದೇವಳದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಹಾಗೂ ನಾನು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಕುರುಡ ಮುದುಕನನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಹೇಳಿದ “ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಅವನೆಡೆಗೆ ನಡೆದೆ, ವಂದಿಸಿದೆ, ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ನಂತರ “ಹಿರಿಯರೇ, ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ, ನೀವು ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಕುರುಡರಾದಿರಿ” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. “ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು?” ಎಂದೆ. “ಜ್ಯೋತಿಷಿ” ಎಂದು ಆತ ಹೇಳಿದ. ತದನಂತರ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಎದೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಎಲ್ಲ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರನ್ನೂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನೂ ನೋಡಬಲ್ಲೆ ಎಂದ.

- 0 -

ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ವಾಂಸರು

ನಾನೊಮ್ಮೆ ಪುರಾತನ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಕಂಡೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಮಹಾ ಅಧ್ಯಯನಶೀಲರಾಗಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ನಾಸ್ತಿಕ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಆಸ್ತಿಕ. ಒಂದು ದಿನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸಿದರು. ವಾದ ವಿವಾದಗಳಾದವು. ಆಸ್ತಿಕತೆ-ನಾಸ್ತಿಕತೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಚರ್ಚೆಗಳಾದವು. ಆ ಸಂಜೆಯೇ ನಾಸ್ತಿಕ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ. ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದ. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ

ದೇವರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸೆಂದು ಬೇಡಿದ. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಆಸ್ತಿಕನಾಗಿದ್ದ ವಿದ್ವಾಂಸನು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು ಸುಟ್ಟ, ನಾಸ್ತಿಕನಾದ.

- 0 -

ದುಃಖ ಹುಟ್ಟಿದ ಗಳಿಗೆ

ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದ ದುಃಖದ ಬೀಜವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದೆ. ದುಃಖವು ದೃಢವಾಗಿಯೂ ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಬೆಳೆಯಿತು. ದುಃಖದ ಸಹವಾಸದಿಂದಲೇ ಹಲವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದುಃಖವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದೆವು. ನಾನೂ ದುಃಖವನ್ನು ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ದುಃಖದೊಡನೆ ಒಮ್ಮೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿದೆ. ದುಃಖದ ಭವಿಷ್ಯತ್ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕಂಡೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹಾಡಿದೆವು. ನನ್ನ ಹಾಗೂ ದುಃಖದ ಯುಗಳ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹೆರವರು ಕಿಟಕಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಆಸ್ವಾದಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳು ಗಂಭೀರವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಹಾಡುಗಳು ಬಹು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದವು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಗಿದೆವು. ದುಃಖ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ನಡುವಿನ ಗೆಳೆತನವನ್ನು ಹೆರವರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ನನ್ನನ್ನು ದುಃಖಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದರು. ನಾನು ದುಃಖ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಯಲೇ ಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ನನ್ನ ದುಃಖವೂ ಸತ್ತಿತು. ನಾನು ಮೌನಿಯಾದೆ. ನನ್ನ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೆರವರು ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸಾಗುವುದನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆದ್ರವಾದ ಸೊಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಕೇಳಿದೆ, “ನೋಡು, ದುಃಖವೇ ಇಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು.

- 0 -

ನನ್ನ ಸಂತೋಷ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ

ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅದನ್ನು ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದೆ. ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಸಂತಸವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೂಗಿದೆ, “ಬನ್ನಿ, ಓ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರೇ, ನನ್ನ ಹೆರವರೇ, ನನ್ನ ಸಂತಸವೇ ಮೈವೆತ್ತು ಬಂದಿರುವ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿ. ನೀವೂ ಆನಂದ ಪಡಿರಿ” ಎಂದು. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ

ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಂತಸ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿದೆವು. ನನಗೆ ಗೆಲೆಯರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೆರವರು ಬಂಧುಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯಿಂದ ನರಳಿ ನನ್ನ ಸಂತಸ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಸತ್ತಿತು. ದುಃಖದ ಸಾವು ಮತ್ತು ಸಂತಸದ ಸಾವು ಎರಡೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೆನಪುಗಳು ದುಃಖ ಸತ್ತ ದುಃಖವನ್ನೂ ಸಂತಸ ಸತ್ತ ಸಂತಸವನ್ನೂ ಮಿಶ್ರವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು.

- 0 -

ಬಟ್ಟೆಗಳು

ಒಂದು ದಿವಸ ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ಕುರೂಪ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯಾದವು. ಸೌಹಾರ್ದಯುತವಾಗಿ ಕೆಲಕಾಲ ಮಾತಾಡಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಈಜಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವು. ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿಳಿದು ಮೈಮರೆತು ಆಟವಾಡಿದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಕುರೂಪವು ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಿತು. ನಗರದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸ ಹೊರಟಿತು. ಸೌಂದರ್ಯವೂ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಬರಿ ಮೈಯಲ್ಲಿರಲು ಇಚ್ಛಿಸದೆ ಕುರೂಪದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ತೊಟ್ಟು ಸಂಚಾರ ಹೊರಟಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕುರೂಪಗಳ ವಿವೇಕವನ್ನೇ ಅರಿಯದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

- 0 -

ಹದ್ದು ಮತ್ತು ಗಿಡುಗ

ಬೆಟ್ಟವೊಂದರ ಕೋಡ್ಗಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಹದ್ದು ಗಿಡುಗಗಳು ಬೇಟೆಯಾದವು. ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿಕೊಂಡಾದ ಮೇಲೆ ಗಿಡುಗ ಹೇಳಿತು “ಮಹನೀಯರೇ, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿವೆಯೇ?” ಎಂದು. ಹದ್ದು “ನಾವು ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಪಕ್ಷಿಗಳ ರಾಜರಲ್ಲವೇ! ಆದರೆ ನೀನು ನನಗೆ ರಾಜ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬಗೆಗೆ ನಮಗೆ ಬೇಸರವುಂಟು”

ಗಿಡುಗ ಹೇಳಿತು “ನಾನು ಹಾಗೇನು ಅಂದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೆ ಕುಟುಂಬದವರಲ್ಲವೇ?”

ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಉರಿಯುತ್ತ ಹದ್ದು ಹೇಳಿತು “ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕುಲ ಒಂದೆ ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು?”

ಗಿಡುಗ ಹೇಳಿತು “ಅದು ಬಿಡು. ನಾನು ನಿನಗಿಂತ ಎತ್ತರ ಹಾರಬಲ್ಲೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡಬಲ್ಲೆ. ಭೂಮಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತರದಿಂದ ನೋಡಬಲ್ಲೆ. ನಿನಗೆ ಇವೆಲ್ಲದರ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆಯೇ?”

ಹದ್ದು ಹೇಳಿತು “ಆನಂದ, ಸಂತಸ ಇದರಿಂದ ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಲಾರ. ನನಗಿರುವಷ್ಟು ಭೌತಿಕ ಸಂಪತ್ತು ನಿನಗಿದೆಯೇ? ನನಗಿರುವ ದೇಹ ನಿನಗಿದೆಯೇ?” ಎಂದು.

ಗಿಡುಗ ಏನೂ ಉತ್ತರಿಸದೆ ಅದರ ಬೆಂಗಡೆ ಹಾರಿ ಪುಕ್ಕಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಕುಳಿತ ಪುಟ್ಟ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗಿಡುಗವನ್ನು ಬೈದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮೈಯನ್ನು ಜಾಡಿಸಿ ಪಲ್ವಿ ಹೊಡೆದರೂ ಗಿಡುಗ ಅಲುಗಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹದ್ದು ಹಾರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲಹೊತ್ತಾದ ಬಳಿಕ ಗಿಡುಗವೇ ಹದ್ದಿನ ಹಿಂದಿನ ಹಿಂಬದಿಯ ಪುಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಗುತ್ತಾ ಹದ್ದಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದಿತು. ಹದ್ದು ಹೇಳಿತು, “ದ್ರೋಹಿ ಗಿಡುಗವೇ, ಏಕೆ ನಗುತ್ತಿರುವೆ?” ಎಂದು. ಗಿಡುಗ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಹುಳು ತಾನೂ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿತು “ಓ ದೊಡ್ಡ ಹದ್ದೇ, ಚಿಕ್ಕ ಪಕ್ಷಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಹತ್ತಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ನೀನಾದರೋ ಕುದುರೆಯಂತೆ ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವೆ” ಎಂದು.

ಹದ್ದು ಹೇಳಿತು “ಎಲೈ, ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕೀಟವೇ ನಗಬೇಡ. ಕುಟುಂಬದವರ ನಡುವೆ ಮೂಗು ತೂರಿಸಬೇಡ” ಎಂದು.

- 0 -

ಮಿಂಚು

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಪಾದ್ರಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಅಲ್ಲದ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳೊಂದಿಗೆ ಬೇಟೆಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು “ನಾನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಅಲ್ಲ, ನರಕದ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಳಾಗುವೆನೇ?” ಎಂದು, ಪಾದ್ರಿ ಅವಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ, “ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, ಪವಿತ್ರ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮುಕ್ತಿ” ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಗಗನವಿಡೀ ಮೋಡದಿಂದ ತುಂಬಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿಲು

ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಸಿಡಿಲಿನಿಂದ ಪಾದ್ರಿ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಇದ್ದ ಜಾಗ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿತು. ಕೆಲವು ಜನ ಓಡಿ ಬಂದು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ಪಾದ್ರಿ ಬೆಂಕಿಗಾಹುತಿಯಾದ.

- 0 -

ಮರಳು

ಒಬ್ಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹೇಳಿದ “ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ ನಾನೊಂದು ಕವನ ಬರೆದೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರೂ ಅದನ್ನು ಓದಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಾಶವಾಗದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ “ನಾನೂ ಕೂಡ ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆದೆ, ಆದರೆ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳು ಅದನ್ನು ಅಳಿಸಿಬಿಟ್ಟವು. ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ, ನೀನೇನು ಬರೆದೆ?” ಮೊದಲನೆಯವ ಹೇಳಿದ “ನಾನು ನಾನೇ” ಎಂದು ಬರೆದೆ. ಎರಡನೆಯವ ಹೇಳಿದ “ಈ ದೊಡ್ಡ ಸಮುದ್ರದ ಹನಿಯೇ ನಾನು” ಎಂದು ನಾನು ಬರೆದಿದ್ದೆ.

- 0 -

ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟುವವರು

ಅಸ್ತೀ ನದಿಯು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರುವಲ್ಲಿ ಸೇತುವೆಯೊಂದರ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಹೊತ್ತು ತಂದ ಬಂಡೆಗಳು ಸೇತುವೆಯ ಮೂಲಧಾತುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಯಿತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಕ್ಕಣೆಯೊಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. “ಈ ಸೇತುವೆಯು ರಾಜ ಇಮ್ಮಡಿ ಆಂಟಿಕಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತು” ಎಂದು. ಈ ಸೇತುವೆಯ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲರೂ ಅಸ್ತೀ ನದಿಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ದಾಟಿದರು. ಒಂದು ದಿನ ಅವಧೂತನೊಬ್ಬ ಆ ಕಂಬದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಒಕ್ಕಣೆಯೊಂದನ್ನು ನೋಡಿದ. ತನ್ನ ಬರಹವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ ಕೂಡ “ಈ ಸೇತುವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲುಗಳು ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳಿದ್ದು, ತಂದದ್ದು ಕೂಲಿಗಳು. ಜನರು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಆಂಟಿಕಸ್ಸಿನ ಕೂಲಿಗಳ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ” ಎಂದು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲ ನಕ್ಕರು. ಕೆಲವರು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಕೂಲಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹೇಳಿದ “ನೆನಪಿದೆಯೇ!

ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕೂಲಿಗಳಾಗಿ ದೂರದಿಂದ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದಿದ್ದೆವು. ಈ ಜನರೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವನೊಬ್ಬ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು.

ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ

ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನು ನಗರದ ಮೇಲೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲ ನಾಯಿಗಳು ನೋಡಿ ಬೊಗಳಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಒಂದು ನಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಬೊಗಳಲಿಲ್ಲ, ಹೇಳಿತು ಕೂಡ “ಚಂದ್ರನನ್ನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಬೇಡಿ, ಜನರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಡಿ. ನೀವು ಎಷ್ಟು ಬೊಗಳಿದರೂ ಚಂದ್ರ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರಲಾರ” ಎಂದು. ಈ ನಾಯಿಯ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಮಾತಿಗೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ನಾಯಿಗಳು ಮೌನವಾದವು. ಆದರೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ನಾಯಿ ತನ್ನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿತು, ಬೆಳಗಿನವರೆಗೆ ಮೌನದ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿತು.

- 0 -

ಮುದಿಯ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಮದ್ಯ

ಶ್ರೀಮಂತ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯ ಬಗೆಗೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಮದ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ. ಅವನಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಒಂದು ಹೂಜಿ ಇತ್ತು. ಒಂದು ಬಾರಿ ಆ ಊರಿನ ರಾಜ ಅವನ ಬಳಿ ಬಂದ. ಆಗಲೂ ಆ ಮದ್ಯವನ್ನು ಹೂಜಿಯನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಕಾಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪಾದ್ರಿಯೊಬ್ಬ ಆತಿಥ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ. ಆಗಲೂ ತನ್ನ ಮದ್ಯವನ್ನು ಅವನಿಗಾಗಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹೂಜಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಊರಿನ ಅಧಿಪತಿ ಸಮಾರಂಭವೊಂದಕ್ಕಾಗಿ ಇವನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಆಗ ಈ ಮುದಿಯ ಚಿಂತಿಸಿದ “ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಮದ್ಯ ಇವನಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾದುದು” ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ. ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟ. ಕೆಲ ಕಾಲದ ನಂತರ ಅವನ ಮಗನ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಆಗಲೂ ಆ ಮದ್ಯವನ್ನು ಹಂಚಲು ಮನಸ್ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ಸತ್ತ. ಜನರು ಅವನನ್ನು ಹುಗಿದರು. ಕೆಲ ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಹೂಜಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಇವನು ಕಾಪಿಟ್ಟ ಮದ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಕುಡಿದರು. ಯಾರಿಗೂ ಅದರ ಮಹತ್ವ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಲ್ಪವಾದ ಎರಡು ಲೋಟದಷ್ಟಿರುವ ಮದ್ಯ ಅಷ್ಟೇ ಆಗಿತ್ತು.

ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಜಲಗಾರ

ಬೀದಿ ಗುಡಿಸುವವನನ್ನು ಕುರಿತು ವಿದ್ವಾಂಸ ಹೇಳಿದ. ಜಲಗಾರನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಕರುಣೆ ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಕಷ್ಟದ್ದು ಮತ್ತು ಕೊಳಕಾದದ್ದು ಎಂದು. ಬೀದಿಗುಡಿಸುವವ ಹೇಳಿದ “ಸಂತೋಷ, ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ?” ವಿದ್ವಾಂಸ ಆಡ್ಯತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ “ಮನುಷ್ಯರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು. ಬೀದಿ ಗುಡಿಸುವವ ಹೇಳಿದ “ಅಯ್ಯೋ ವಿಧಿಯೇ ಇದು ನನಗಿಂತ ಕಷ್ಟದ ಮತ್ತು ಕೊಳಕು ಕೆಲಸ” ಎಂದು.

- 0 -

ಶಾಂತಿ ಮತ್ತುಯುದ್ಧ

ಮೂರು ನಾಯಿಗಳು ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೊದಲನೆಯ ನಾಯಿ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾ ಹೇಳಿತು “ನಾಯಿಗಳು ಅತ್ಯಾಡ್ಯತೆಯಿಂದ ಮೆರೆಯುವ ಕಾಲ ಬರಲಿದೆ. ನಾವು ಅತಿವೇಗದಿಂದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತೇವೆ. ಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಆಕಾಶಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಲಿದ್ದೇವೆ. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಲಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಮೂಗುಗಳಿಗೆ ಆಭರಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಆವಿಷ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದೇವೆ”.

ಎರಡನೆಯ ನಾಯಿ ಹೇಳಿತು “ನಾವು ಕಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಗತಿ ಕಾಣಬೇಕಿದೆ. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು ಬೊಗಳುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮುತ್ತಾತಂದಿರ ಬೊಗಳುವಿಕೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೊಗಳಬೇಕಿದೆ. ಬೊಗಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲಯ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೈದುಂಬ ಬೇಕಿದೆ. ನಿನ್ನೆಗಿಂತ ಇವತ್ತು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೊಗಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕಿದೆ”.

ಮೂರನೆಯ ನಾಯಿ ಹೇಳಿತು “ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಾಗ ನಿಖರತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಬಯಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಇತಿಹಾಸದ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾಯಿ ಹಿಡಿಯುವವ ಬಂದ ಮೂರು ನಾಯಿಗಳು ಜಿಗಿದೋಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದವು. ಮೂರನೆಯ ನಾಯಿ ಓಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿತು “ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೀಗ ಓಡಬೇಕಿದೆ. ನಾಗರಿಕತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ.

ನದಿ

ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ನದಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಸುಳಿದುಡಾತ್ತಿದ್ದ ಅಲೆಗಳೆರಡು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡವು. ಮೊದಲ ಅಲೆ “ಓ ಮಿತ್ರನೇ ನೀ ಹೇಗೆ ಇತ್ತ ಸುಳಿದೆ? ನಿನ್ನ ಹಾದಿ ಹೇಳಿತ್ತು?” ಎರಡನೆಯ ಅಲೆ “ನನ್ನ ಹಾದಿ ಕಷ್ಟದ್ದಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಸಾವಿರಾರು ರೈತರ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ನೀರುಣಿಸಿ ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹಾದು ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ಇವರೆಲ್ಲರ ಜೊತೆ ಹೋರಾಡಿ ರೈತನ ಮಕ್ಕಳ ಸೋಮಾರಿತನದ ಜೊತೆಗೆ ನುಸುಳುತ್ತಾ ಸಾಗಿ ಬಂದೆ. ಓ ಮಿತ್ರನೇ ಇದು ನನ್ನ ಹಾದಿಯ ಕಥೆ. ನಿನ್ನ ಹಾದಿಯ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳು.

ಮೊದಲನೆಯ ಅಲೆ “ನನ್ನ ಹಾದಿ ನಿನ್ನ ಹಾದಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನ, ಬೆಟ್ಟಗಳೆಡೆಯಿಂದ ನುಸುಳಿ ಪರಿಮಳಭರಿತವಾದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ತಾಗುತ್ತಾ, ಪೊದರುಗಳನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾ ರಮ್ಯವಾದ ತಾಣಗಳ ನಡುವೆ ಹರಿಯುತ್ತಾ ಬಂದೆ. ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ ಆದರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ನೀರಿಗಾಗಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟಲುಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಬಂದೆ. ಕವಿವರ್ಯರ ಹಾಡು, ಮಕ್ಕಳ ಕೇಕೇ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜಪ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಬಂದೆ. ಹೀಗೇ ನನ್ನ ಹಾದಿ ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು. ನಿನ್ನ ಹಾದಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಕನಿಕರಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದಿತು.

ಅ ಕ್ಷಣವೇ ನದಿ ಹೇಳಿತು “ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಗಿರಿ. ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈಗ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಂತಸ, ದುಃಖ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಯಿರಿ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ. ನೀವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮತನವನ್ನು ಮರೆಯಿರಿ. ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಸಮುದ್ರ ದೇವಿಯ ಅಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಯಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

- 0 -

ಮುತ್ತು

ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿಪ್ಪೊಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿಪ್ಪಿಗೆ ಹೇಳಿತು “ನಾನು ಬಹಳ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಒಳಗಡೆ ಯಾವುದೋ ಭಾರವಾದ ವಸ್ತು ಇದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ”. ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಪ್ಪು ಹೇಳಿತು

“ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೋವಿಲ್ಲ. ಒಳ ಹೊರಗಡೆ ಯಾತನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದೇನೆ” ಎಂದು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಎರಡು ಚಿಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಏಡಿ, ಈ ಎರಡು ಚಿಪ್ಪುಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಕ್ಕು ಹೇಳಿತು “ಖಂಡಿತ, ಓ ಖಾಲಿ ಚಿಪ್ಪೇ, ನೀನು ಸಂತಸದಿಂದ ಇದ್ದೀಯ, ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ಖಾಲಿ, ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕದ ಚಿಪ್ಪು ಮುತ್ತನ್ನು ಹೊತ್ತಿದೆ, ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೆರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ನೋವಿದೆ” ಎಂದು.

- 0 -

ವಿನಿಮಯ

ಕೂಡು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಡವ ಕವಿ. ಶ್ರೀಮಂತ ಮೂರ್ಖ, ಇಬ್ಬರೂ ಭೇಟಿಯಾದರು. ಮಾತನಾಡಿದರು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಗೆಗೆ ತೀವ್ರ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ರಸ್ತೆ ದಾಟುವಾಗ ದೇವತೆಯೊಬ್ಬಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಬ್ಬರ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡಿದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಸ್ಥಾನಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದವು. ಕವಿ ಶ್ರೀಮಂತನಾದ. ಮೂರ್ಖ ಬಡವನಾದ. ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಕವಿ ಕವಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನೋವನುಂಡ. ಬಡವನಾದ ಮೂರ್ಖ ತನ್ನನ್ನೇ ಮಾರಿಕೊಂಡ. ಕವಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮರಳುಗಾಡು ಕಂಡ. ಮೂರ್ಖನೆಯಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಮೋಡಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

- 0 -

ಪ್ರತಿಮೆ

ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಪಿಯೊಬ್ಬನಿಂದ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಗ್ರಹವಿತ್ತು. ಅದು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಆಶ್ರಮದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರತಿಮೆ ಇತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಹೋಗುವ ವಿದ್ವಾಂಸನ ಗಮನ ಆ ಮೂರ್ತಿಯಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ಶಿಲ್ಪದಿಂದ ಆಕೃಷ್ಟನಾಗಿ ಆ ಶಿಲ್ಪವನ್ನು ಮಾರುವಂತೆ ಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡ, ಶಿಲ್ಪಿ ಹೇಳಿದ “ನಿನಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಕರ್ಷಣೆ ಇದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ಶಿಲ್ಪ. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯೆ? ನಗರದ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಳಿದ ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಚೂರನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಮಾರು, ಹೀಗೆಯೇ ದೀರ್ಘವಾದ ಮಾತುಕತೆಯ ಬಳಿಕ ಆ

ಶಿಲ್ಪವು ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿ ಚೂರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮಾರಾಟಗೊಂಡಿತು. ಶಿಲ್ಪ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿತು. ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದ ನಂತರ ಶಿಲ್ಪ ನಗರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ. ಅಂಗಡಿಯೊಂದರ ಮುಂದೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಜನಸಂದಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಗಟ್ಟಿ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಎರಡೇ ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು” ಎಂದು. ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಶಿಲ್ಪ ಎರಡು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೆತ್ತು, ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ತಿರಸ್ಕೃತವಾದ ಒಂದೇ ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರಿದ ಮೂರ್ತಿ ಇತ್ತು.

- 0 -

ನರ್ತಕಿ

ರಾಜನೊಬ್ಬನ ಅರಮನೆಗೆ ನರ್ತಕಿಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಸಂಗೀತ ಮೇಳದೊಂದಿಗೆ ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಭೇಟಿಯಿತ್ತಳು. ಕೊಳಲಿನ ಸುಂದರನಾದದೊಂದಿಗೆ ವೀಣೆ ತಂಬೂರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಿಸಿದಳು. ದೀಪ ಜ್ವಾಲೆಯ ಬಾಗು ಬೆಳಕುಗಳನ್ನು ಕತ್ತಿಯ ಬೇರೆ ಆಯುಧಗಳ ಬಲಹುಗಳನ್ನು, ಗಾಳಿಗೆ ಓಲಾಡುವ ಹೂವಿನ ನಲಿವು ಅರಳುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ನರ್ತನದಲ್ಲಿ ಪಡಿಮೂಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ನರ್ತನದ ಬಳಿಕ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ರಾಜ ಅವಳ ದೇಹ ಶಾಲೀನತೆ (ಸೌಂದರ್ಯ)ದಿಂದ ಮರುಳಾಗಿದ್ದ, ಮನದುಂಬಿ ಹೇಳಿದ “ಅಲೌಕಿಕ ಚೆಲುವೆ ಮೈವೆತ್ತವಳೇ, ಕುಣಿತಕ್ಕೆ ದೈವಿಕ ಕೊಡುಗೆಯೇ, ಕಂಠ ಹಾಗೂ ದೇಹದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಉದಾಹರಣೆಯೇ ಈ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಪಡೆದೆ? ಈ ಅನುರೂಪವಾದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಗಳ ರಹಸ್ಯವೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ನರ್ತಕಿ ವಿನೀತತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದಳು “ಓ ಶಕ್ತ ಪ್ರಭುವೇ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು. ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಜೀವಾಳ ಅವನ ತಲೆ. ಕವಿಯ ಜೀವಾಳ ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ. ಹಾಡುಗಾರನ ಜೀವಾಳ ಅವನ ಕಂಠ. ಕುಣಿಯುವವರ ಜೀವಾಳ ಅವನ ದೇಹ.

- 0 -

ದೇಹ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ

ಭಳಿಗಾಲವೊಂದರಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಅಂಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಹೆಣ್ಣು ಹೇಳಿದಳು “ಸುಂದರನಾದ ಸಿರಿವಂತನಾದ, ಸದ್ಗುಣಿಯೂ ಆದ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು. ಅದಕ್ಕವನು ಹೇಳಿದ “ನೀನು ವಿದ್ಯಾಸುಂದರಿ, ನನ್ನ ಕನಸಿನ ರಾಣಿ. ನಾನೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಯೋಚನೆಯೇ ಆಗಿದ್ದೀಯ” ಎಂದು. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು “ಅಯ್ಯ, ದಯವಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ನನ್ನ. ನಾನು ಅರಿವಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಕನಸೂ ಅಲ್ಲ. ನಾನೊಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು. ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಹುಟ್ಟದಿರುವ ನಿನ್ನ ಮಗುವಿನ ತಾಯಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬೇರಾದಳು. ಅವನು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳು ಮಂಜುಮುಸುಕಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು “ಅವನೆಂತಹವನು? ನನ್ನನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯವನು?”.

- 0 -

ರಾಜ

ಸಾದಿಕ್ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಭಟನಾಕಾರರು ಧಿಕ್ಕಾರವೆಂದು ಕಿರುಚುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನು ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಓಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದ “ಗೆಲೆಯರೆ, ಈ ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವುದನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ನೀವು ಹೇಳಿದ, ಆರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ದೊರೆಗಳು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ತೊತ್ತು”.

ಜನರೆಲ್ಲ ಹೌಹಾರಿದರು. ಮರವಟ್ಟು ನಿಂತರು. ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಯೋಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ರಾಜನಿಗೆ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ರಾಜನು ನಮಗೇ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಕೆಲವರು ನಾವೇ ರಾಜನನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದರು. ಏನೊಂದೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಹಳೆಯ ದೊರೆಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಹೇಳಿದರು “ನೀನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳು. ನ್ಯಾಯದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳು. ರಾಜ ನಗುತ್ತಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ನಾನು ನ್ಯಾಯದಿಂದಲೇ ಆಳುತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದ.

ಕನಸು

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಕನಸುಗಳ ಕನಸು ಕಂಡ. ಎದ್ದ. ಕಣಿ ಹೇಳುವವನಲ್ಲಿ ಕನಸಿನ ಅರ್ಥ ಕೇಳಿದ. ಜ್ಯೋತಿಷಿ ಹೇಳಿದ “ನೋಡು ನೀನು ಕನಸುಗಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಾ. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ನೀನು ಕೇಳುವುದು ಎಚ್ಚರದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ಕನಸಿಲ್ಲದೆ ಬಂದರೆ ಕನಸಿನ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಕನಸುಗಳ ಹೊತ್ತು ಬರಬೇಕು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

- 0 -

ಚೆಲುವು

ಒಬ್ಬಳು ಹಳ್ಳಿ ಚೆಲುವೆ ಇದ್ದಳು. ಗುಲಾಬಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಮೈದಾಳಿತ್ತು. ಅವಳ ಕೂದಲು ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ತುಟಿ ಬೆಳದಿಂಗಳನ್ನು ಸೂಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೊಬ್ಬ ಜೊತೆಗಾರ ಸಿಕ್ಕಿದ. ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ಅವನು ಜೊತೆಯಾದ. ಅವನಂತೆಯೇ ಅವಳನ್ನು ಹಲವು ಜನ ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಳನ್ನು ಮುತ್ತಿಕ್ಕುವ ಆಸೆಯಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಯ ಚೆಲುವೆಗೆ ಈ ಮೈಮೇಲೆ ಬೀಳುವಿಕೆ ಅಳುಕನ್ನು ತಂದಿತ್ತು. ಇದು ರೋಗವಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೆದರಿದಳು. ಅವರೆಲ್ಲರಿಂದ ದೂರ ಓಡಿದಳು. ಮನೆಗೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ಹೃದಯ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು “ಎಂಥ ರೋಗಿಷ್ಷ ಜನ? ನಾನೇ ಇವರಿಗೆ ಆಹಾರವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನರಿತೂ ಸಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಜೊತೆಯಾಗದೆ ನರಳಿದಳು. ಬಯಕೆ ಇದ್ದಾಗ ಜೊತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆ ಇದ್ದಾಗ ಬಯಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಾರಿಯೂ ಓಡಿದಳು. ಅಳುಕಿನಿಂದಲ್ಲ; ಅವಮಾನದಿಂದ. ಆಗಲೂ ಹೃದಯ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು “ನಾನು ಘಾಸಿಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹಸಿದಾಗ ಅವರಾರೂ ನನಗೆ ಅನ್ನ ನೀಡಬಾರದೆ? ಇದನಂತೂ ತಾಳಲಾಗದು” ಎಂದು.

- 0 -

ಇಬ್ಬರು ರಾಣಿಯರು

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದ. ಜನರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವನ ರಾಣಿ ಅವನನ್ನು ಹಗೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು ಎಂದು

ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿವಸ ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯದ ರಾಣಿ ಇವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಳು. ಮಾತಿಗಲ್ಲ. ಸಹಜವಾಗಿ ಅವರವರ ಗಂಡಂದಿರ ವಿಚಾರವೂ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಈ ದೇಶದ ರಾಣಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು “ನಿನ್ನ ಸಂತಸದ ಬಗೆಗೆ, ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಬಗೆಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾನೋ, ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಅಸಂತುಷ್ಟ ಮಹಿಳೆ” ಎಂದು. ಆಗ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ ರಾಣಿ ಹೇಳಿದಳು “ಗೇಳಿ, ನೀನು ನಿನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೀಯೆ. ಆದರೆ ನಿನಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೀವನ ಹೂಬನದ ಭಳಿಯಂತೆ. ವಾತಾವರಣವು ಶೀತವಾಗಿದ್ದಷ್ಟು ಮನದೊಳಗಿನ ಬಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು. ನಾನೇನು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವಷ್ಟೇ. ಸಹನೆಯನ್ನೇ ನೀವೆಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ”.

- 0 -

ಆಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಪಶುಗಳು

ಹಸಿರು ಬೆಟ್ಟಗಳ ನಡುವೆ ಆಶ್ರಮವೊಂದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮುನಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪ್ರೀತಿಯಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಪ್ರೀತ್ಯನ್ನರಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನು ಅವುಗಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ರಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೂ ತೊಂದರೆ ಏನೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಚಿರತೆಯೊಂದು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಕೇಳಿತು “ಮುನಿಯೇ, ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀಯಲ್ಲ?! ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗಾತಿ ಎಲ್ಲಿ?” ಅದಕ್ಕವನು ಹೇಳಿದ “ನನಗೂ ಜೊತೆಗಾತಿ ಇಲ್ಲ”. ಕೂಡಲೆ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಂಡೆದ್ದು “ಜೊತೆಗಾತಿ ಇಲ್ಲದವನು ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಹೇಗೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೊರಟುಹೋದವು. ಆ ರಾತ್ರಿ ತಡೆಯಲಾಗದ ಒಂಟಿತನದಿಂದ ಅಳುವ ದನಿ ಕೇಳಿಸಿತ್ತು.

- 0 -

ಬೇರೆಯ ಭಾಷೆ

ಹುಟ್ಟಿ ಮೂರು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ನಾನು ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊದ್ದ ತೊಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಸುತ್ತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾದ ಹೊಸಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಇದ್ದೆ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ದಾದಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು “ನನ್ನ ಮಗು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ತಾನೆ” ಎಂದು. ದಾದಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು “ಮಗುವಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯವಿದೆ. ನಾನು ಮೂರು ಬಾರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥಹ ಗಟ್ಟಿ ದೇಹದ ಮಗುವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು”. ನಾನೋ ಆ ಕೂಡಲೆ ಅತ್ತೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮೈ ನೊಂದಿತ್ತು. ಕುಡಿದ ಹಾಲು ಕಹಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಮ್ಮನ ಎದೆಯ ವಾಸನೆ ಕಟುವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದಾದಿಗೂ ಸಹ. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಭಾಷೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ದಿನ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿದರು. ಹಾಗೆಂದು ಅವರು ಅಂದುಕೊಂಡರು. ಪಾದ್ರಿ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ “ಮಗಳೇ, ನಿನ್ನ ಮಗ ಭಾಗ್ಯವಂತನಾದ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆದ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ನಾನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗಿ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಹುಟ್ಟನ್ನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗಿ ಇವನು ಹೇಗೆ ಕಂಡ ಎಂದು. ಹಾಗೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಕೂಡ. ಆದರೆ ಪಾದ್ರಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಏಳು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಜ್ಯೋತಿಷಿನೊಬ್ಬ ನನ್ನ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ನಿನ್ನ ಮಗನು ನಾಯಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹಲವಾರು ಜನರನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು. ಆಗಲೂ ನಾನು ಅಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದೆ “ನಾನು ಸಂಗೀತಗಾರನಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾಯಕನಾಗುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು. ದಿನಕಳೆದಂತೆ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಮರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದೆ. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ, ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ದಾದಿ, ತನ್ನನ್ನು ದೇವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಎಂದುಕೊಂಡ ಪಾದ್ರಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ತರು. ಜ್ಯೋತಿಷಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದ್ದ. ನೆನ್ನೆ ತಾನೆ ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಮಾತಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೇಳಿದ “ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಸಂಗೀತಗಾರನಾಗುವೆ” ಎಂದು. ಬಹಳ ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ನುಡಿದಿದ್ದೆ ಅದು ಸತ್ಯವಾಯಿತು” ಎಂದು. ನಾನು ಅದನ್ನು ನಂಬಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೆ.

ಎರಡು ಪಂಜರಗಳು

ನನ್ನಪ್ಪನ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಂಜರಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸಿಂಹವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಗುಲಾಮರು ಕಾಡಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ತಂದಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಹಾಡು ಹಾಡದ ಅಳಿಲೂ ಇತ್ತು. ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದೊಡನೆ ಅಳಿಲು ಸಿಂಹವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು “ಗೆಳೆಯನೇ, ಖೈದಿಯಾಗಿರುವ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನೇ, ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು” ಎಂದು.

- 0 -

ದೈವ ಮತ್ತು ದೆವ್ವ

ದೇವತೆ-ದಯ್ಯಗಳೆರಡು ಒಮ್ಮೆ ಉನ್ನತ ಶಿಖರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದವು. ದೈವ ದೆವ್ವಕ್ಕೆ ಹೇಳಿತು “ಕುಶಲವೇ?” ಎಂದು ದೆವ್ವ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ದೈವವೇ ಮುಂದುವರೆದು ಹೇಳಿತು “ಇವತ್ತು ನೀನೇಕೋ ಅನ್ಯಮನಸ್ಕನಾಗಿರುವೆ” ಎಂದು. ದೆವ್ವ ಹೇಳಿತು “ಹೌದು, ಬಹಳ ದಿನಗಳ ತನಕ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಕೆಲವು ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನೂ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಈಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೆ ನನ್ನ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣ” ಎಂದು. ದೈವ ಹೇಳಿತು “ಹಾಗೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನೆಂದು ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ನನ್ನನ್ನು ನೀನೆಂದೂ ಕೆಲವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು” ಎಂದು. ದೆವ್ವವು ಮನುಷ್ಯನ ದಡ್ಡತನವನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತಾ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಹೊರಟಿತು.

- 0 -

ಹಿರಿದಾದ ಬಯಕೆ

ನಾನು ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಬೆಟ್ಟ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯಕ್ಕ ಸಾಗರದ ನಡುವೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ನಾವು ಮೂರೂ ಜನ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದೆವು. ಮೂವರನ್ನು ಆಳವಾದ, ಗಟ್ಟಿಯಾದ, ಉತ್ಕಟವಾದ ಪ್ರೇಮ ಒಂದಾಗಿ ಬೆಸೆದಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರೇಮ ಹಿರಿಯಕ್ಕ ಸಮುದ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆಳವಾಗಿತ್ತು. ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಪರ್ವತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ಯುಗಗಳು ಸಾಗಿದವು. ಅನೇಕ ಪ್ರಪಂಚಗಳ ಸಾವು ಬದುಕುಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಹದಿಹರೆಯದವರಾಗಿದ್ದೆವು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ನಮಗೇಕೋ ಕಳವಳ ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಮರಗಿಡಗಳು ಬೇರೆ ಲೋಕವನ್ನೇ ಸೇರಿದವು.

ಅಮರರಾದ ನಾವೂ ಸಾವಿನ ಬಳಿ ಬಂದೆವು..... ಈಗಲೂ ನಾನು ಹಿರಿಯಕ್ಕ, ಹಿರಿಯಣ್ಣನ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಮೂರೂ ಜನರೂ ಅದೇ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮೂವರ ನಡುವೆ ಪ್ರೇಮವೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅಹ್ಲಾದ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ.

- 0 -

ಮಹಾತ್ಮ

ನನ್ನ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದಾಚೆ ಇದ್ದ ಋಷಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೆ. ನನ್ನೊಡನೆ ಆನ್ವೇಷಕನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅವನು ಋಷಿಯ ಬಳಿ ಕೇಳಿದ “ಮಹಾತ್ಮನೇ, ನಾನು ಮಹಾ ಪಾಪಿ, ಇದರಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕು” ಎಂದು. ಸಂತ ಹೇಳಿದ “ಮಗನೇ, ನಿನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಪಿ ನಾನು” ಎಂದು. ಅನ್ವೇಷಕ ಹೇಳಿದ “ಸಂತನೇ ನಾನು ಜೂಜುಕೋರ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳ” ಎಂದು. ಸಂತ ಹೇಳಿದ “ನಾನೂ ಸಹ”. ಆಗಂತುಕ ಹೇಳಿದ “ನಾನೊಬ್ಬ ಕೊಲೆಗಾರ, ನನ್ನ ಮೈಗೆ ನೆತ್ತರು ಮೆತ್ತಿದೆ” ಎಂದು. ಯತಿ ಹೇಳಿದ “ನಾನೂ ಹಾಗೆಯೇ” . ಆಗಂತುಕ ಹೇಳಿದ “ನಾನು ಎಣಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು. ಅಲ್ಲಿಂದಾಚೆಗೆ ಅವರ ಮಾತು ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ದಿಟ್ಟಿಸಿದರು. ಅನ್ವೇಷಕ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಂತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ತೆರಳಿದೆ. ಸಂತನ ಮಧುರ ಸಂಗೀತ ಪರ್ವತದ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ತುಂಬಿತ್ತು.

- 0 -

ಪುಕ್ಕಲ

ನನ್ನ ತಿರುಗಾಟದಲ್ಲಿ ದ್ವೀಪವೊಂದರಲ್ಲಿ ನರಭಕ್ಷಕನನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ತಿನ್ನಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದ. ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ಕುಡಿಯಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದ. ಕೆಲವು ಕಾಲ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೆ. ಕಡೆಗೆ ನಾನೇ ಅವನೊಡನೆ ಮಾತಿಗಳಿದೆ “ನಿನ್ನ ಹಸಿವು, ಬಾಯಾರಿಕೆ ಎಂದೂ ಹಿಂಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕವನು ಹೇಳಿದ “ಹೌದು ನನಗೆ ಸಾಲುವಷ್ಟು ಆಹಾರ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನ್ನನ್ನು ತೃಪ್ತ ಎಂದು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ತಿನ್ನುವ ಮತ್ತು ಕುಡಿಯುವ ಆಸೆ ಬಹಳ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಹೆದರಿಕೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಇಂದೋ

ನಾಳೆಯೋ ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ನನಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಬಹುದು” ಎಂದು.

- 0 -

ಕವಿಗಳು

ನಾಲ್ಕು ಕವಿಗಳು ಮಧ್ಯದ ಪಾತ್ರೆಯ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಮೊದಲನೆಯ ಕವಿ ಹೇಳಿದ “ನನ್ನ ಒಳಗಣ್ಣು ಈ ಮಧ್ಯದ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಮೋಡದಾಚೆಯ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಂದವನ್ನೂ ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಿವೆ” ಎಂದು. ಎರಡನೆಯ ಕವಿ ಹೇಳಿದ “ನನಗೆ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಇನಿದನಿ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ, ಆ ಇನಿದನಿಯ ಬಾಗುಬಳಕುಗಳು ನನ್ನ ಮನವನ್ನೇ ಸೆರೆಹಿಡಿದಿವೆ. ತಾವರೆಯ ಎಸಳುಗಳ ನಡುವೆ ಬಂದಿಯಾಗಿರುವ ದುಂಬಿಯ ದನಿಯನ್ನೂ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು. ಮೂರನೆಯ ಕವಿ ಹೇಳಿದ ಜಗದ ಅಂದವನ್ನು ಈ ಕೈಗಳ ಮೂಲಕ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿದ ಮೊದಲ ಕವಿ ನಾನು ಎಂದು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕವಿ ಹೇಳಿದ ಮಿತ್ರರೇ “ನಾನು ಅಂದವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ದೂರದ ಸದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಪರಿಮಳವನ್ನು ಕಂಡಲ್ಲ. ನಾನು ಮಧ್ಯವನ್ನು ಮಧ್ಯವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಕುಡಿದಿದ್ದ ಮಧ್ಯದ ಮಿಕ್ಕ ಭಾಗವನ್ನು ಉಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ಮೂವರು ಬೆಕ್ಕನ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯ ವಿಲಾಸವನ್ನು ಹೀಗೆಳೆದುಕೊಂಡರು.

- 0 -

ಗರಿಯ ಗರ್ವ

ಗರಿಯೊಂದು ಗಾಳಿಗೆ ಹೇಳಿತು “ಎಲೈ ಗಾಳಿಯೇ ಎಡೆಬಿಡದೆ ನೀನು ಬೀಸುತಿಹೆ. ಏಕೆ? ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ದಣಿದಿಲ್ಲವೆ? ಹೋಗಲಿ ನನ್ನ ಮುಖದತ್ತ ಏಕೆ ಬೀಸುತ್ತಿರುವೆ? ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ನನ್ನ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಮುರಿಯುತ್ತಿರುವೆ?” ಎಂದು. ಗಾಳಿ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ ಕೇವಲ ನಕ್ಕಿತು ಅಷ್ಟೆ.

- 0 -

ಅರಡ್ಸ್ ನಗರದ ರಾಜ

ಒಮ್ಮೆ ಅರಡ್ಸ್ ನಗರದ ಜನರು ತಮ್ಮನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮಧ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿಷಹರ ವಸ್ತುಗಳ ವಿವಿಮಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ತಕರಾರೊಂದನ್ನು

ಪರಿಹರಿಸ ಹೇಳಿದರು. ರಾಜನಾದರೋ ಏನೂ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಕ್ಕ. ಹಿರಿಯರು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ತೆರಳಿದರು. ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ದಳಪತಿಯೊಬ್ಬ ಭೇಟಿಯಾದ, ಅವನಿಗೆ ನಾಗರಿಕರ ಸಮಸ್ಯೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಾಗರಿಕರ ಬಳಿ ಹೇಳಿದ “ಛೇ, ಎಂಥ ದುರಂತ. ನಿಮ್ಮ ರಾಜ ಕುಡಿದಿದ್ದನೇನೋ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಹವಾಲನ್ನು ಕೇಳಿರುತ್ತಿದ್ದ” ಎಂದು.

- 0 -

ನಗು ಮತ್ತು ಅಳು

ನೈಲ್ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆ ಮತ್ತು ವಿವಾಹ ದೇವತೆಯ ಬೇಟೆಯಾಯಿತು. ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಾದ ಮೇಲೆ ದೇವತೆ ಕೇಳಿದಳು “ಪ್ರಿಯ ಮೊಸಳೆಯೇ, ಹೀಗಿದ್ದೀಯಾ?” ಮೊಸಳೆ ಹೇಳಿತು “ಚೆನ್ನಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನೋವು, ದುಃಖ, ಅಳು, ಜೀವನ ನರಕ ಸದೃಶವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಯಃ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ದುಃಖದ ಕಂಬನಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಸುರಿಯುವುದೇನೋ? ಈ ಭಾವನೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಘಾಸಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವತೆ “ದುಃಖ ಮತ್ತು ನೋವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ನನ್ನ ಬಗೆಗೂ ಚಿಂತಿಸು. ಸೌಂದರ್ಯ, ಪವಾಡ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆ. ಆಗ ಜನ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ನನ್ನ (ದೇವತೆ) ಬಗೆಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾರೆ”.

- 0 -

ಪ್ರೇಮಗೀತೆ

ಕವಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರೇಮಗೀತೆಯನ್ನು ಬರೆದ. ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಅವನ ಮಿತ್ರ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡುಗಳಿಬ್ಬರೂ ಇದ್ದರು. ಈ ಪ್ರೇಮಗೀತೆ ಬೆಟ್ಟದಾಚೆ ಇದ್ದ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳಿಗೂ ತಲುಪಿತ್ತು. ಕೆಲದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ದೂತನೊಬ್ಬ ಪತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದಳು “ನೀನು ಬರೆದ ಪ್ರೇಮಗೀತೆ ನನ್ನ ಮನ ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಬಂದು ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಾಣು. ಮದುವೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕಿದೆ” ಎಂದು.

ಕವಿ ಹೇಳಿದ “ಗೆಳತಿ, ಇದು ನನ್ನೊಬ್ಬನ ಗೀತೆಯಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಗಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರೀತ್ಯಾಸ್ವದಳಿಗೆ ಬರೆಯುವ ಪತ್ರ” ಎಂದು. ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅವಳು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದಳು “ಮಧುರ ಪದಗಳ ಮೋಸಗಾರನೆ ಇಂದಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕವಿಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು.

- 0 -

ಕೆಂಪುಭೂಮಿ

ಮರವೊಂದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿತು “ನನ್ನ ಬೇರುಗಳು ಕೆಂಪು ಮಣ್ಣಿನ ಆಳಕ್ಕಿಳಿದಿವೆ. ನಾನು ಮೇಲಿನಿಂದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು. ಮನುಷ್ಯ ಹೇಳಿದ “ಹೌದು, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪಾತ್ರಗಳು ವಿಭಿನ್ನ. ನಾನು ಈ ಭೂಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಣ್ಣೇ ನಿನಗೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮಣ್ಣೇ ನಿನ್ನಿಂದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನನಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ”.

- 0 -

ಇಬ್ಬರು ಬೇಟೆಗಾರರು

ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಮತ್ತು ದುಃಖಗಳು ಕೆರೆಯ ಬಳಿ ಸೇರಿದವು. ನೀರಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಆನಂದ, ಸೌಂದರ್ಯ, ವಿಸ್ಮಯ, ಕಾಡು, ಬೆಟ್ಟ, ಹಾಡುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿತು.

ದುಃಖ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿತು. ಮಾತಿಗೆ ದನಿಗೂಡಿಸಿತು ಮತ್ತು ಬಯಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮೇ ಮಾಸದ ಬಿಸಿಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿತು. ಪರಸ್ಪರ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಬೇಟೆಗಾರರು ಅವುಗಳ ಹಾದು ಹೋದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ “ಆ ಇಬ್ಬರು ಯಾರು?” ಎಂದು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ “ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೆ ಇರುವುದು. ಇಬ್ಬರಲ್ಲ. ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವಿವಾದ ಶುರುವಾಯಿತು. ಎರಡನೆಯವ ಹೇಳಿದ “ನಾನು ಕಂಡದ್ದೇ ಸತ್ಯ. ಇರುವುದು ಒಬ್ಬನೇ” ಎಂದು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಇಬ್ಬರನ್ನು ಕಂಡದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಕಡೆಗೂ ಒಮ್ಮತ ಮೂಡಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಕುರುಡ” ಎಂದುಕೊಂಡರು.

- 0 -

ಮೂರು ಕೊಡುಗೆಗಳು

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತನಾದ ರಾಜನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅವನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಬಡವನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಆದರೆ ರಾಜ ಅವನ ಬಗೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಹನೆಯಿಂದ ಇದ್ದ. ಒಂದು ಚಳಿಗಾಲದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಸೇವಕ ಹಿಟ್ಟು, ಸೋಪು, ಸಕ್ಕರೆ ಮೂಟೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಡವನ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದ. ಸೇವಕ ಹೇಳಿದ “ರಾಜನು ಈ ಮೂರು ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿನಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪಾರಿತೋಷಕಗಳ ಬಗೆಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ. ನಂತರ ಸೇವಕ ಹೇಳಿದ “ಈಗಲಾದರೂ ರಾಜನ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡೆಯಾ? ಈ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ, ಈ ಸೋಪು ನಿನ್ನ ಕೊಳಕು ಮೈ ಶುದ್ಧಗಾಗಿ, ಈ ಸಕ್ಕರೆ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಕಹಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ. ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಆ ಮನುಷ್ಯ ನಾಚಿ ತನ್ನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡ. ರಾಜನನ್ನು ಗೌರವಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ ಮತ್ತು ಮೌನಿಯಾದ.

- 0 -

ಹುಚ್ಚ

ಒಂದಾನೊಂದು ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚರಿಗೊಂದು ರಮ್ಯವಾದ ಅರಮನೆಯಿತ್ತು. ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿರುವ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ “ಏಕೆ ನೀನಿಲ್ಲಿರುವೇ?” ಎಂದು. ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಹೀಗೆಂದ “ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಅಸಂಗತ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆದರೂ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಪ್ಪ ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನಂತೆ ಆಗಲೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದ. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ನನ್ನನ್ನು ಅವನಂತೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದ. ನನ್ನಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಅವಳಪ್ಪನಂತೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದಳು. ನನ್ನಕ್ಕ ನನ್ನನ್ನು ಅವಳ ಗಂಡನಂತೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದಳು. ನನ್ನಣ್ಣ ತನ್ನಂತೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದ. ನನ್ನ ಸುತ್ತ ಇರುವ ಅಧ್ಯಾಪಕ, ವೈದ್ಯ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಂಗೀತಜ್ಞ, ತಾರ್ಕಿಕ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಅವರಂತೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅವರಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ನಾನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ..... ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಾತು ನಿಂತಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದ ನೀನು ಹೀಗೆಯೇ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ಬಂದಿರುವೆಯಾ?”. ನಾ ಹೇಳಿದೆ “ನಾನು ಸಂದರ್ಶಕನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು “ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಆಚೆಗಿರುವ ಹುಚ್ಚರ ಸಂತೆಯವನೇ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

- 0 -

ಕಾನೂನು

ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾಜನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಕಾನೂನಿನ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಅವನು ಮುಂದಾದ. ಸಾವಿರ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗಗಳ ನಾಯಕರನ್ನು ಕಾನೂನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲು ಕರೆದ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಕಾನೂನುಗಳು, ಆಡಳಿತ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ನೀತಿ ನಿಯಮ ನಿಯತಿ ರಾಜನೀತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಂತರ ಚರ್ಚಿಸಿದ. ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಲಿಪಿಕಾರನನ್ನು ಕರೆದ, ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ ಕಾನೂನುಗಳು ಏಳೇ ಆಗಿದ್ದವು. ತಮ್ಮ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಲವಾರು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರು ಕೋಪದಿಂದ ತೆರಳಿದರು. ತದನಂತರ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಅಸಮಧಾನದಿಂದಲೇ ರಾಜನ ಏಳು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಒಳಪಡದ ದೇಶವೊಂದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಕೈದಿಗಳಿದ್ದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಸಮಾನರಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಮೇಣ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಕಾನೂನು ತಜ್ಞರಿದ್ದರು, ನಿಯಮಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ರಾಜನೊಬ್ಬನೆ ಆಳುವವನಾದ. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ದೇಶವು ಬಲಗೊಂಡಿತು. ಸ್ಥೈರ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತು.

- 0 -

ನೆನ್ನೆ, ಇಂದು ಮತ್ತು ನಾಳೆ

ನಾನು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ ಗಂಡಿನ ತೋಳಿಗೆ ಆತುಕೊಂಡ ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿದೆಯಾ? ನೆನ್ನೆ ಅವಳು ನನ್ನ ತೋಳನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಳು. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಹೇಳಿದ ನಾಳೆ ನನ್ನ ತೋಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದೆ “ನೆನ್ನೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಹೀಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು” ಎಂದು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಹೇಳಿದ. ನಾಳೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಹೀಗೆ ಕೂಡುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು. ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ನೋಡು ಅವಳು ಅವನು ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನೇ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನೆನ್ನೆ ನನ್ನ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದಲೇ

ಹಾಗೆಯೇ ಕುಡಿದಿದ್ದಳು” ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು “ನಾಳೆ ನನ್ನ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಕುಡಿಯುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದೆ “ಇವತ್ತು ಅವಳು ಅವನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನೆನ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಕಡು ಪ್ರೇಮದ ಕಡೆಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿದ್ದಳು” ಎಂದೆ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಹೇಳಿದ “ನಾಳೆ ನನ್ನ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ” ಎಂದು.

“ನೋಡಿದೆಯಾ! ಅವಳು ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಗುನುಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನೆನ್ನೆ ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುನುಗುತ್ತಿದ್ದಳು” ಎಂದು. ಕಡೆಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ “ಎಂಥ ಭಯಂಕರ ಹೆಣ್ಣು” ಎಂದು. ಅದಕ್ಕವನು ಹೇಳಿದ “ಅವಳು ಜೀವನದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳನ್ನೂ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವಳು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅಮರತೆಗೆ ಸಂಕೇತವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು, ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅನುಭವಿಸುವವರು ಮಾತ್ರ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮೌಲ್ಯಗಳು

ಒಮ್ಮೆ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಲ್ಲದ ಶಿಲ್ಪಿಯೊಬ್ಬ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿಲ್ಪವನ್ನು, ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಬಳಿ ಒಯ್ದ. ಕಲೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿ ಸುಂದರ ಶಿಲ್ಪಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕೊಂಡ. ಶಿಲ್ಪಿ ಹಣದೊಂದಿಗೆ ಮರಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡ “ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಣದ ಪಾತ್ರವೇನು? ಈ ಕಲ್ಲು ತನಗೆ ಸಿಗುವ ಹಣದ ಪರಿವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಕನಸಿನಲ್ಲದೆ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿತ್ತಲ್ಲ! ಬಹಳ ಅಚ್ಚರಿ” ಎಂದು. ಹಣ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹಳಹಳಿಸಿದ.

ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಮೂರ್ಛೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ “ಎಂಥ ಸೌಂದರ್ಯ! ಏನು ಅದ್ಭುತ ! ಈ ಕಲ್ಲು ಮೂರ್ಛೆಯಾಗುವ ಮುನ್ನ ಮತ್ತು ಮೂರ್ಛೆಯಾದ ನಂತರ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿತ್ತೋ! ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗುವುದೇ? ಹಣ ಅತ್ಯಂತ ನಗಣ್ಯ ಪದಾರ್ಥವಾದರೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು” ಎಂದು

ಹುತಾತ್ಮ

ನಾನು ಕೆಲವರನ್ನು ಕುರಿತು ಕೂಗಿಕೊಂಡೆ. “ನಾನು ಹುತಾತ್ಮನಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಳಿದರು “ನಿನ್ನ ರಕ್ತದ ಹನಿ ನಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೇಕೆ ಬೀಳಬೇಕು?” ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ಹುತಾತ್ಮರಾದವರೆಲ್ಲ ಹುಚ್ಚರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹುತಾತ್ಮರಾಗಲು ನಿಮ್ಮ ಸಹಕಾರ ಬೇಕು” ಎಂದು. ಅವರಿಗೂ ಇದು ಸಮ್ಮತ ಎನಿಸಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರು. ಹುತಾತ್ಮತೆ ನನಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಆಕಾಶದ ಮಧ್ಯೆ ನಾನು ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಜನರೂ ನನ್ನೆಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು “ನಮಗೆ ನಿನ್ನ ಉಪದೇಶವೇನು?” ಎಂದು. ಕೆಲವರು “ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಾಹುತಿಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರು”. ಕೆಲವರು “ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ಈ ಬಲಿದಾನವೇ?” ಎಂದರು. ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. “ಶೂಲದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಇವನು ನಗುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ನೋವೇ ಇಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ “ಜನರೇ, ನನ್ನ ನಗುವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೆನಪಿಡಿ. ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಉಪದೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸಿಲ್ಲ. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀವು ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ಪಡೆಯಲು ನಾನು ರಕ್ತವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ನಾನು ಕಿವುಡನಾಗಿದ್ದೆ. ಆದರೂ ನಿಮ್ಮ ಗಾಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಬೆಳಗು ಹಾಗೂ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಂಧಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ನಾನು ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ನಾನೀಗ ಎಲ್ಲಾ ಹುತಾತ್ಮರೂ ಸೇರಿದ ತಾಣವನ್ನು ಸೇರುತ್ತೇನೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆತ್ಮಾಹುತಿಗೆ ಕಾತರರೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದವರು, ಎರಡು ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಪಡೆಯಲು ಆತ್ಮಾಹುತಿ ಅಗತ್ಯ” ಅಷ್ಟೆ.

- 0 -

ನರಿ

ನರಿಯೊಂದು ಸೂರ್ಯೋದಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನೆರಳಿನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ “ಪ್ರಾಯಃ ಇವತ್ತಿನ ನಮ್ಮ ಊಟಕ್ಕೆ ಒಂಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡಿತು. ಇಡೀ ದಿನ ಒಂಟೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು. ರಾತ್ರಿಯಾದೊಡನೆ ತನ್ನ

ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿತು. “ಇಲಿಯಾದರೂ ಸಿಗಲಿ” ಎಂದು ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿತು.

- 0 -

ಯುದ್ಧ

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಔತಣವಿತ್ತು ಆಹ್ವಾನಿಕರ ಮಧ್ಯೆ ರಾಜನ ಗಮನವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸೆಳೆದ. ಉಳಿದವರೂ ಅವನ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಗುಳಿಯಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ರಾಜ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಂತುಕ ಹೇಳಿದ “ಒಡೆಯ, ನಾನೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳ, ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಿಲ್ಲದ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಅಂಗಡಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಕನ್ನ ಹಾಕಿದೆ. ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಅದರೊಳಗೆ ಇಳಿದೆ. ಅದೊಂದು ಹೊಲಿಗೆಯಂಗಡಿ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಸೂಜಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅವನ ಮೇಲೆ ದೂರು ದಾಖಲಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜ ಆ ನೇಕಾರನನ್ನು ಕಳೆಸಿದ. ಅವನ ಒಂದು ಕಣ್ಣನ್ನು ಕಿತ್ತಿಸಿದ. ನೇಕಾರ ಹೇಳಿದ “ರಾಜನೇ, ನನ್ನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದ ಸೂಜಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆಯಿತೆಂದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತೆಗೆದದ್ದು ಸರಿ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನೂಲನ್ನು ಸೂಜಿಗೆ ಸೇರಿಸುವಾಗ ಒಕ್ಕಣ್ಣನಾಗಿ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಚಮ್ಮಾರನೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಒಂದೇ ಕಣ್ಣು ಸಾಕು. ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಪರಾಂಬರಿಸಬೇಕು” ಎಂದ. ರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಚಮ್ಮಾರನ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಹೋಯಿತು. ಕಾನೂನು ತೃಪ್ತವಾಯಿತು.

- 0 -

ಗಡಿ

ನೀನು ಮೋಡದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರೆ ದೇಶಗಳ ನಡುವಿನ ಗಡಿರೇಖೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಲಗಳ ನಡುವಣ ಬೇಲಿಗಳೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ದುರಂತವೆಂದರೆ ನಿನಗೆ ಮೋಡದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

- 0 -

ಪಾಪ! ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳು

ನೆನ್ನೆ ಕೆಲವು ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾರುವಾಗ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು ಕೂಡ “ಜ್ಞಾನ ಬೇಕೆ ಜ್ಞಾನ” ಎಂದು ಪಾಪ! ಅವರ ಹೃದಯವನ್ನು ತಣಿಸಲು, ಉಣಿಸಲು ತಲೆಗಳನ್ನು ಮಾರಬೇಕಿತ್ತು.

- 0 -

ದಾಳಿಂಬೆ

ನಾನೊಮ್ಮೆ ದಾಳಿಂಬೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಬೀಜ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು “ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ನಾನು ಮರವಾಗುತ್ತೇನೆ. ಗಾಳಿಯು ನನ್ನ ಕೊಂಬೆಯ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯ ನನ್ನ ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಬಲಗೊಂಡು ಅಂದವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ನಲಿಯುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಇನ್ನೊಂದು ಬೀಜ ಹೇಳುತ್ತ “ತಮ್ಮ, ನಾನೂ ನಿನ್ನಂತೆ ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಕನಸು ಕಂಡಿದ್ದೆ. ಅದೆಲ್ಲವೂ ಕಾಲಪ್ರವಾಹದಲ್ಲೂ ತೊಳೆದು ಹೋಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು (ಮೂರನೆಯ) ಬೀಜ ಹೇಳಿತು “ನಮಗಾಗಿಗೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಭವಿಷ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ”ಎಂದು. ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಹೇಳಿತು “ಎಂತಹ ವಿಧಿ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ. ನಮಗಾಗಿಗೂ ಉಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ”. ಐದನೆಯದು ಹೇಳಿತು “ಏಕೆ ಈ ವಾದ, ವಿವಾದ? ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಏನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೋ ಅದು ಅದಲ್ಲ” ಆರನೆಯದು ಹೇಳಿತು “ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ಏನಾದರಾಗಲಿ, ನಾವು ಮುಂದೆ ಸಾಗಬೇಕು. ಇದು ವಿಧಿ ನಿಯಮ” ಏಳನೆಯದು ಹೇಳಿತು “ನನಗೆ ನಾವು ಏನೆಂದು ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ”. ಕ್ರಮೇಣ ಎಂಟು ಮತ್ತು ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಬೀಜಗಳು ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅದೊಂದು ಸಂತೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೇಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಮೌನಿಯಾಗಿದ್ದ ಬೀಜಗಳೆ ನಾನು ತೆರಳಿದೆ.

- 0 -

ಕಾಗೆ

ನಾನೊಮ್ಮೆ ಕಾಗೆಗೆ ಹೇಳಿದೆ “ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಬಯಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕಿರುಚುವುದು ಆಯಾಸವಾಗಿರಬೇಕು” ಕಾಗೆ ಹೇಳಿತು “ಕೂಗುವ ಸಂತೋಷ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಂತಸ ನೀಡುವ ಆಯಾಸಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ಬಳಿಕ ಹೇಳಿದೆ “ಖಂಡಿತ, ನಾನೂ ಸಂತಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮೌನದ ನಂತರ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿದೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ಕಾಗೆ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗಿತ್ತು”.

- 0 -

ದಾನ ಮತ್ತು ಆದಾನ

ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮುಳ್ಳುಕಂಟಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಹೊಲವಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿವಸ ತಾಯಿ ಮೇರಿ ಅವನ ಬಳಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದಳು “ಮಿತ್ರನೇ ನನ್ನ ಮಗನ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಹರಿದಿವೆ. ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಯಲು ಸೂಜಿ ಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನೇ ಸೂಜಿಯಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ? ಆದರವನು ಮುಳ್ಳನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ದಾನದ ಬಗೆಗೆ ಸಣ್ಣ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ.

- 0 -

ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣದೇಶಗಳು

ಪ್ರದೇಶವೊಂದರಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಮತ್ತು ಮೇಕೆ ಏನನ್ನೋ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದವು. ಹದ್ದೊಂದು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಅವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಸುತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹದ್ದು ಮೇಕೆ ಕಣ್ಣೆಚ್ಚಿತ್ತು. ಅವೆರಡೂ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಾಗಿ ಹೋರಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಆಗಸದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಕುರಿ ಮೇಕೆಗಳ ನೋಡಿದವು. ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದವು “ಇದೆಂಥ ಅಚ್ಚರಿ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳೆರಡೂ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಏಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿವೆ?” ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ. ಅವುಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ದೇವನು ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ನೋಡಲಿ” ಎಂದು ಅವೆರಡೂ ಹಾರ್ದಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದವು.

- 0 -

ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅರೆಬರೆ ಜ್ಞಾನ

ನಾಲ್ಕು ಕಪ್ಪೆಗಳು ನದಿಯೊಂದರ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೊದಲನೆಯ ಕಪ್ಪೆ ಹೇಳಿತು “ನಾವು ಎಲೆಯೊಂದರೆ ಮೇಲೆ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ಎಲೆ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಮತ್ತೊಂದು ಎಲೆಯು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ”. 2ನೆಯ ಕಪ್ಪೆ - “ಮಿತ್ರ ಅದು ತಪ್ಪು. ಇದು ಎಲ್ಲ ಎಲೆಗಳಂತೆಯೇ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಂತ ಚಲನೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ನದಿಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಿದೆ. ಈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಹರಿಯುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಕುಳಿತಿರುವ ಎಲೆಯೂ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ನಾವೂ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮೂರನೆಯ ಕಪ್ಪೆ “ನದಿಯೂ ಸಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲೆಯೂ ಸಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ಥಾವರ. ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅದಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೂ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮೂರು ಕಪ್ಪೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚಲನೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಬಗೆಗೆ ಜಗಳ ಶುರುವಾಯಿತು. ಯಾವುದೂ ಯಾವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಪ್ಪೆಯೆಡೆ ತಿರುಗಿದವು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಪ್ಪೆ ಕೇಳಿತು “ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸರಿ. ಯಾರೊಬ್ಬರ ವಾದವೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನೀರು, ಎಲೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ತೀರ್ಪು ಮೂರೂ ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗೂ ಸರಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಕಪ್ಪೆಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟವು.

- 0 -

ಬೇರೆ ಸಮುದ್ರಗಳು

ಮೀನೊಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಮೀನಿಗೆ ಹೇಳಿತು “ನಮ್ಮ ಸಮುದ್ರದಂತೆಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮುದ್ರವಿದೆ” ಎಂದು. ಇನ್ನೊಂದು ಮೀನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿತು “ನೀನು ಶುದ್ಧ ಪೆದ್ದ, ಈ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಯಬೇಕಷ್ಟೆ ಹೋಗಲಿ, ಬೇರೆ ಸಮುದ್ರವಿದೆ” ಎನ್ನಲು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪುರಾವೆಗಳಿವೆಯೇ” ಎಂದು.

- 0 -

ಕವಿ

ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೂ ಗಂಟು ಹಾಕುವವನು ಭಳಿಗಾಲವಿದ್ದರೂ ಬಾಯಾರಿದವನು, ಸೌಂದರ್ಯದ ನದಿಯಿಂದ ನೀರುಂಡ ಮರದಂತಿರುವವನು. ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಹಸಿವನ್ನು ಕಾವ್ಯದ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಪಡೆದವನು. ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಕೊರಳೆತ್ತಿ ಹಾಡುವ ಕೋಗಿಲೆಯಂತವನು. ಗಗನದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವ ಮೋಡದಂತವನು. ಬಯಲಲ್ಲಿ ಹೂ ಮೇಲೆ ಮಳೆಯಾಗಿ ಇಳಿಯುವವನು. ದಿವ್ಯ ವಾಣಿಯನ್ನು ಜನತೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಬಂದವನು. ಅಡಿಯೆಲ್ಲ ಕತ್ತಲನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ದೀಪದಂತಿರುವವನು. ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಬೆಲೆ ಪಡೆಯುವವನು.

- 0 -

ಎರಡು ಬಯಕೆಗಳು

ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ದೇವರಿಂದ ಸಾವು ಹುಟ್ಟಿಬಂದಿತು. ಭೂಮಿಯೆಡೆಗೆ ನಡೆದು ಬಂದಿತು. ಅವನ ಕಣ್ ಸನ್ನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನಗರಗಳನ್ನು ಅಟಕಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಸಾವಿನ ಬರುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಕನಸು ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ಸಾವಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯೂ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಿತು. ಸಾವು ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಮನೆಗಳತ್ತ ಸುಳಿಯಿತು ಚಿಲುಕ ಹಾಕಿದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಬಳಿ ನಿಂತಿತು. ಅವನ ಹಣೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು. ಅವನು ಕಣ್ ತೆರೆದ. ಸಾವನ್ನು ನೋಡಿ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ ಮುನಿಸು ಮತ್ತು ಭಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಕಿರುಚಿದ “ಸಾವೇ, ದೂರ ಹೋಗು ಅಥವಾ ನೀನು ಯಾರು? ಹೇಗೆ ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ? ನಿನಗೇನು ಬೇಕು? ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನ ಸೇವಕರನ್ನು ಕರೆಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಸುತ್ತೇನೆ. ಆಚೆಗಟ್ಟುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ. ಸಾವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಉಸುರಿತು “ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸಾವಲ್ಲವೇ? ನೀನು ನನಗೆ ಬಾಗಲೇ ಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯ ನಿನಗೇನು ಬೇಕು? ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ನನಗೆ ಇನ್ನು ಆಸೆಗಳಿವೆ. ಸಾಯಲೇ ಬೇಕೆಂದಿರುವ ಬಡವರನ್ನು ಸಾಯಿಸು. ನನ್ನಂಥ ಸಿರಿವಂತರನ್ನೆಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವೆ ? ಸಾವು ಹೇಳಿತು ಕರುಣೆಯಿಂದ. ಈ ಶಿಥಿಲವಾದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನೀನಿರಬಾರದು. ಅದರಿಂದ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಮೌನದಲ್ಲಿಯೇ ಉರುಳಿ ಹೋದವು. ಸಿರಿವಂತ ಅಂಗಲಾಚುವ

ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ “ದಯಾಳುವಾದ ಸಾವೇ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸ ಬೇಡ. ನಾನು ಎಷ್ಟೆ ಜರ್ಜರವಾದರೂ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ, ನನ್ನ ಗುಲಾಮರ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಒಯ್ಯು. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡು. ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ. ನನ್ನ ಹಡಗುಗಳು ಇನ್ನೂ ತೀರವನ್ನು ತಲುಪಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ತೆರಬೇಕಾದ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಸಂದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಾಳುಗಳು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ತೀರಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಬರಬಹುದೇನೋ? ಅಲ್ಲದೆ. ನನ್ನ ಮಗು ಇನ್ನು ಚಿಕ್ಕದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರಲು ನನಗೆ ಮನಸಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ..... ಅವನನ್ನಾದರೂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯು. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡು. ಸಾವು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾ “ನಿನ್ನನ್ನು ಸಿರಿವಂತ ಎಂದು ಜನರೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನೀನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಭಿಕ್ಷುಕ. ಕಡೆಗೂ ಸಾವು ಅವನ ಮೇಲಿರಗಿತು. ಅವನ ಮನೆಯಿಂದ ತೆರಳಿ ಬಡವನೊಬ್ಬನ ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿತು. ಅವನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಆಡಿಸಿತು. ಅವನು ಕಣ್ ಬಿಟ್ಟು, ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಬಡವ ಬಡ ಬಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ ಸಾವನ್ನು. ಹೇಳಿದ ಕೂಡ “ಓ ಸಾವೇ ನನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ನನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ. ಬಾ ಆಲಂಗಿಸು. ನೀನು ದೇವರ ದೂತ. ದೇವರಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ನಾಯಕ. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡ. ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಗೋಗರೆದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ನೀನು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯು ಎಂದ. ಆದರೆ ಸಾವು ಅವನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲಿಲ್ಲ. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀಡಿತು. “ನಿತ್ಯತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವರೇ ನಿತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ಅನಿತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ”.

- 0 -

ಇಬ್ಬರು ದೇವತೆಗಳು

ಒಂದು ಸಂಜೆ ದೇವತೆಗಳಿಬ್ಬರು ನಗರದ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯಾಗಿ ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮೊದಲ ದೇವತೆ “ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದೆ?” ಎಂದು ದೇವತೆ ಎರಡು “ಪತಿತರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವಂತೆ ವಿಧಿಯ ಆಣತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದೋ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪಿಷ್ಠ ಸಾಯದಂತೆ ತಡೆದು ಉದ್ಧರಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕೆಲಸ. ಮೊದಲ ದೇವತೆ “ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಲಭ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಸಜ್ಜನನನ್ನು ಪಾಪಕ್ಕೆ

ಒಳಗಾಗದಂತೆ ಕಾಪಿಡುವುದಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ದೇವತೆ “ಇದೂ ಸುಲಭವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ. ಸಜ್ಜನರು ಯಾವತ್ತೂ ದಾರಿ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಕಾಯುವ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆದು ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಾದಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವನಿಗೂ ಹಿರಿಯನಾದ ದೇವದೂತ ಬಂದ. ವಿಚಾರವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದ. ಇಬ್ಬರೂ ದೇವತೆಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರನ್ನು ಗದರಿದ ಹಿರಿಯ ದೇವದೂತ “ಇಬ್ಬರೂ ಸುಮ್ಮನಿರಿ, ಇಬ್ಬರ ಕೆಲಸವೂ ಕಷ್ಟವೂ ಹೌದು, ಸುಲಭವೂ ಹೌದು. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದಲ್ಲಿ. ಕೂಡಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ದೇವತೆಗಳೂ ಒಪ್ಪಿದರು. ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿ ಹೊಳೆಯಿತು “ಈ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟರೇನು? ಬಿಟ್ಟರೇನು? ಅದೇ ಸಮಯ ಹಿರಿಯ ದೇವದೂತ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಾಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು.

- 0 -

ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾರಾಟ

ರಾಜನೊಬ್ಬ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ “ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾರಬಹುದು?” ಎಂದು ಆಗ ಒಬ್ಬ ಹೇಳಿದ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಿರಿವಂತರೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಸಿರಿವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ “ಹಾಗಿರಲಾರದು. ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿ ಇರಲೇಬೇಕೋ? ಇರದಿದ್ದರೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ? ಎಂದು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ “ಇದೇ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಅದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಬುದ್ಧಿವಂತನೇ ಮಾಡಬೇಕಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಮಾಡಿದರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪ ನಿರ್ಣಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು.

- 0 -

ಲೋಭಿ

ರಾಜನೊಬ್ಬ ಜಿಪುಣತನದ ಬಗೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲ ಹುಚ್ಚ ಎಂದುಕೊಂಡರು. ರಾಜ ಲೆಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲ. ವಿಧವಿಧವಾಗಿ ಲೋಭದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ. ಮೊದಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದವರನ್ನು ಆರಿಸಿ ತಂದಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಿಟ್ಟ. ಲೋಭಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಭಿಕ್ಷುಕರು ಮತ್ತು ದಾನಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿದ. ದಾನ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನೂರು ಪೆಟ್ಟು, ಕೊಟ್ಟರೆ ಪೆಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ನಿಯಮ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಜಿಪುಣರು ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದರೂ ದಾನ ಕೊಡಲಾರವೆಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡದೆ, ಎರಡು ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ನೂರು ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತಿಂದೂ ದಮಡಿಯನ್ನು ಕೊಡದ ಒಬ್ಬ ಜಿಪುಣನನ್ನು ಜಯಶಾಲಿ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಿಕರ ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯವನ್ನೇ ಅವನಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿದ. ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರಾಜ ಹೇಳಿದ “ಜಿಪುಣ ಎಂದಿಗೂ ಭೋಗಿಯಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಜಿಪುಣ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾವಲುಗಾರ ಅಷ್ಟೆ” ಎಂದ.

- 0 -

ಅಪರಾಧಿ

ದೃಢಕಾಯನಾದರೂ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿದ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ದೈನ್ಯದ ಹಾಡೊಂದನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಇತರರನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದ. ರಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ನಾಲಿಗೆ ಒಳಗೆ ಒಣಗಿತ್ತು, ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದಿತ್ತು. ಮೈಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ನಗರದ ಹೊರವಲಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಅತ್ತ. ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಹಸಿವೆ. ಆತನನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಅಳುತ್ತಾ ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ “ಓ ದೇವನೆ, ಸಿರಿವಂತನ ಬಳಿ ಹೋದೆ. ಕೆಲಸ ಕೇಳಿದೆ. ಅವನನ್ನು ಮೈ ಕೊಳಕನ್ನು ನೋಡಿದ. ಕೆಲಸ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ” ಶಾಲೆಯೊಂದರ ಬಾಗಿಲುತಟ್ಟಿದೆ. ಕೆಲಸ ಕೇಳಿದೆ ಅವರೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಕ ಪೂಜಕರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅವರೂ ನನಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುವೇ, ನಾನು ಸಾಯುವ ಮೊದಲಾದರೂ ಒಳಿತನ್ನು ಕರುಣಿಸಲು” ಎಂದು. ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಬಳಲಿ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಸಿವಿನಿಂದಲೇ ಎದ್ದ. ಎದ್ದೊಡನೆ

ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾಗಿತ್ತು. ಮರದ ಕೊಂಬೆಯೊಂದನ್ನು ಮುರಿದು ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ದಂಡವೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಗರದ ಕಡೆ ತೆರಳಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ “ಈ ಹಿಂದೆ ದೇವರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿದೆ. ಯಾರೂ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ದೇವದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಸಾಗಿದವು. ಆ ಯುವಕ ದರೋಡೆ ಕೋರನಾಗಿ, ಕೊಲೆಗಡುಕನಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದ್ದ. ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಅವನ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅವನ ಬಳಿ ಅಪಾರ ಹಣವಿತ್ತು. ಕೆಲಕಾಲದ ಬಳಿಕ ದರೋಡೆಯನ್ನು ಕಳ್ಳತನವನ್ನು, ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ದಯೆ, ಕರುಣೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಬಳಸಿದ. ಮಾನವತೆ ಮರೆಯಾಯಿತು. ಅದರ ಹೊದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೌರ್ಯಗಳೇ ನೆಲೆಸಿದವು. ಯುವಕನು ಅದೇ ಮೈ ಮುಖಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ.

- 0 -

ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ

ಹಿಮದಂತಿರುವ ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಹೇಳಿತು “ನನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ ಶುದ್ಧ, ಶುದ್ಧನಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಸುಟ್ಟರೂ ನಾನು ಚೂರಾಗಿ ಸಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ಕರಕಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದಿತು. ಇದು ಕೇಳಿ ಶಾಯಿ ನಕ್ಕಿತು. ಆದರೆ ಏನನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಪೆನ್ನಿಲ್‌ಗಳು ಕೇಳಿದವು. ಅವುಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಪೆನ್ನಿಲ್‌ಗಳಿಂದ ಅಂಕಿತವಾಗದೆ ಪೇಪರ್ ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿಹೋಯಿತು.

- 0 -

ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ

ಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಪಕ್ಕದವನ ತೋಟಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲಂಗಡಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ತಂದ. ಅವು ಸಿಹಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಾಯಾಗಿದ್ದವು. ಅವನಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಮೂಡಿತು.

- 0 -

ಖಲೀಲ್ ಗಿಬ್ರಾನಿನ ಸೂಕ್ತಿಗಳು

- ✓ ಆತ್ಮ ದೇಹಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಎರಡನೇ ಹುಟ್ಟು
- ✓ ದೇವರ ಮೊದಲ ಚಿಂತನೆಯ ಫಲ ದೇವದೂತ. ಮೊದಲ ಮಾತಿನ ಫಲ ಮಾನವ.
- ✓ ಮರೆವೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ.
- ✓ ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಭೂತಕಾಲ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನಗಳ ನಡುವಣ ನದಿ.
- ✓ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತೂ ಇದೆ.
- ✓ ಸ್ವರ್ಗ ನಮ್ಮ ಬಳಿಯೇ ಇದೆ. ಕೀಲಿಕೈ ಕಳೆದಿದೆ.
- ✓ ಸತ್ಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಕೆಲಬಾರಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕು.
- ✓ ಸತ್ಯ ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಮೌನಿಯಾಗಿದೆ. ಮಾತುಗಾರಿಕೆ ಅದನಾಕ್ರಮಿಸಿ ನಿಂತಿದೆ.
- ✓ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವುದನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಏನನ್ನು ಹೊಂದಬಯಸಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಮುಖ್ಯ. ಅದೇ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ ಕೂಡ.
- ✓ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೀಜವೂ ಬೆಳೆಯ ಬಯಸುತ್ತದೆ.
- ✓ ಮರಗಳು ಮಾತಾಡಿದರೆ ಇತಿಹಾಸಗಳು ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.
- ✓ ವರ್ಣಗಳು ನಿತ್ಯ. ವರ್ಣಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪದಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಸಬೇಕು.
- ✓ ಕಾವ್ಯವೆಂದರೆ ನೋವು ನಲಿವುಗಳ ಕೊಡು ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗಳ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಕೋಶಗಳ ಸಂಘರ್ಷ.
- ✓ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಕಾವ್ಯ ಮೂಲ. ಅವರ್ಣನೀಯ.
- ✓ ದೊಡ್ಡ ಹಾಡುಗಾರ ಮೌನಕ್ಕೆ ರಾಗದ ರೂಪ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.
- ✓ ದೊಡ್ಡ ಜ್ಞಾನಿಗೂ ದೈಹಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳು ಕಾಡುತ್ತವೆ.
- ✓ ಸ್ನೇಹ ಸಿಹಿಯಾದ ಹೊಣೆ. ಅವಕಾಶವಲ್ಲ.

- ✓ ಗಂಡು ಎರಡು ತರಹದ ಹೆಣ್ಣುಜಾತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬಳು ಅವನ ಊಹಾಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಹುಟ್ಟೇ ಇಲ್ಲ.
- ✓ ಅತಿಯಾದ ದುಃಖ, ಉನ್ನತ ಆನಂದಗಳೆರಡೇ ಸತ್ಯವನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತವೆ.
- ✓ ಬಡವನಿಗೂ ಶ್ರೀಮಂತನಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಲ್ಲ ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆಗಳಿಂದ ಅಳಿಯುತ್ತದೆ.
- ✓ ನಿನ್ನೆಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ನಾಳೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
- ✓ ಯಾರ ಹೃದಯ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತವೋ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೂ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ.
- ✓ ಮುಖವಾಡಗಳೇ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಹುತ್ತವೆ.
- ✓ ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ನಮ್ಮದೇ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ಅಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಹೇಳಿ ಯಾರು ಅಪರಾಧಿ? ಯಾರು ನಿರಪರಾಧಿ.
- ✓ ಅತ್ಯಂತ ಮೂರ್ಖ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಮೇಧಾವಿ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯನಿರ್ಮಿತವಾದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುರಿಯಬಲ್ಲರು. ದೇವರ ಬಳಿಯೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಇರಬಲ್ಲರು.
- ✓ ಎಲ್ಲದರ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ನಾನು, ನೀನು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ನಿರುತ್ತರನಾಗುತ್ತೇನೆ.
- ✓ ನನಗೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಸತ್ಯದ ಅರಿವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನದ ಬಗೆಗಿನ ಅರಿವಿದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಸನ್ಮಾನ್ಯ.
- ✓ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಸಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಕೆಲವರು ಕಾಗದವಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಕಾಗದಗಳು ತುಂಬಿರದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಶಾಯಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬಲ್ಲದು.
- ✓ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.
- ✓ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಹೋರಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಸದ್ದು ಮಾಡಬಹುದು ಆದರೆ ಹೋರಿಗಳಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.
- ✓ ಮತಗಳು ಗಾಳಿಯ ಫಲಕಗಳಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅದರ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಮತ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

- ✓ ಕವಿತ್ವವೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಲ್ಲ. ಅದು ರಕ್ತ ಸೋರುವ ಗಾಯದ ಫಲ ಅಥವಾ ನಗುವಿನಿಂದ ಮೂಡಿದ್ದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.
- ✓ ಶಬ್ದಗಳು ಕಾಲಾತೀತ. ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ ಮೂರು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಆಗುವಂತೆ ನಾವು ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕು.
- ✓ ಒಂದು ವೇಳೆ ಮರಗಳು ಇತಿಹಾಸ ಬರೆಯುವಂತಿದ್ದರೆ ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಏನೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ ಆ ತರಹದ ಇತಿಹಾಸ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
- ✓ ಹುಚ್ಚ ಸಂಗೀತಗಾರನಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯವನೇನಲ್ಲ. ವಾದ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಗಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ.
- ✓ ಯಾವ ಬಯಕೆಯೂ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.
- ✓ ಅತಿಥಿಗಳಿಲ್ಲದ ಮನೆ ಗೋರಿಗಳಂತೆ.
- ✓ ತೋಳ ಕುರಿಗೆ ಹೇಳಿತು - ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನೀನೇಕೆ ಬರಲಾರೆ? ಎಂದು. ನಿನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬರಬಹುದಿತ್ತು ಎಂದು ಕುರಿ ಹೇಳಿತು.
- ✓ ಮರೆವು ವಿವೇಕದ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪ.
- ✓ ಅಚ್ಚರಿ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲವೊಂದು ಬಯಕೆಗಳು ನೋವಿನಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ.
- ✓ ಸತ್ಯವೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದರೆ, ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದೇ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದರ್ಥ. ಅದರಿಂದ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳದೆ ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿ.
- ✓ ಕಿವುಡರು ವಾಚಾಳಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.
- ✓ ಭಳಿಗಾಲ ಹೇಳಬಹುದು “ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬಿರುಬಿಸಿಲಿದೆ” ಎಂದು. ಆದರೆ ಭಳಿಯನ್ನು ನಂಬುವವರು ಯಾರು?!
- ✓ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದರೆ ಎಲ್ಲದರೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರ. ಕಿವಿ ತೆರೆದರೆ ಎಲ್ಲ ಧ್ವನಿಗಳೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರ.
- ✓ ಮರಗಳೆಂದರೆ ಭೂಮಿ ಆಕಾಶದ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುವ ಕವಿತೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತೇವೆ. ಕಾಗದ ತಯಾರಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಶೂನ್ಯವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತೇವೆ.

- ✓ ಗಾಢವಾದ ಮೌನವನ್ನು ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬುವವನೇ ನಿಜವಾದ ಹಾಡುಗಾರ.
- ✓ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ತುಂಬಿರುವಾಗ ಹಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರವಿರುವಾಗ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
- ✓ ಯಾರ ದೇಹ ಹದಗೊಂಡಿಲ್ಲವೋ ಯಾರ ಆತ್ಮ ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾರರು. ದೇಹದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸಲಾರರು.
- ✓ ಜೀವನದ ಸಾರ ತಿಳಿದಲ್ಲಿ ಕುರುಡುಗಣ್ಣು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಬಲ್ಲದು.
- ✓ ನಲ್ಲ ನಲ್ಲೆಯರ ನಡುವೆ ಪ್ರೇಮ ಒಂದು ಹೊದಿಕೆ ಮಾತ್ರ.
- ✓ ಮನುಷ್ಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸಣ್ಣ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವರ ದೊಡ್ಡಗುಣಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಲಾರ.
- ✓ ನೀವು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ನೆರಳನ್ನು ಕಾಣಬಲ್ಲಿರಿ.
- ✓ ನೆನ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಇವತ್ತು ನಾಳೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಲಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ.
- ✓ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯ ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತವಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೂವುಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲವೇ?
- ✓ ಸರಕಾರವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನಡುವಿನ ಒಪ್ಪಂದ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೆ.
- ✓ ಅಪರಾಧವೆಂದರೆ ರೋಗದ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪ.
- ✓ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮೊದಮೊದಲು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ತದನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಹಕ್ಕನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ.
- ✓ ಬೇರೊಬ್ಬರ ತಪ್ಪಿನ ಬಗೆಗೆ ಅತೀವ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಪ್ಪು ಇನ್ನಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.
- ✓ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪರಿಧಿಯಾಚೆಗೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅಳಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
- ✓ ಹುಲ್ಲು ಕತ್ತರಿಸುವವನ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮುಂದೆ ಇರುವೆಯ ಹಾಡು ಅದೆಷ್ಟು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ!
- ✓ ಈ ಲೋಕದ ದೊಡ್ಡ ಸದ್ಗುಣ ಬೇರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾಗಿರಬಹುದು.
- ✓ ಮನುಷ್ಯರ ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರ ದೇವತೆಗಳ ದಿಬ್ಬಣದೊಟವಾಗಿರಬಹುದು.

- ✓ ವಯಸ್ಸಾದವನಿಗಿಂತ ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವನ ಸಮೀಪವೇ ಮರಣವಿರುತ್ತದೆ.
- ✓ ಕಲ್ಪಕತೆ ಇಲ್ಲದ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಮೊಂಡು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕಟುಕನಂತೆ
- ✓ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ.
- ✓ ವಿವಾದಿಸುವವರ ಮಧ್ಯೆ ಅನಂಗೀಕಾರ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.
- ✓ ಮೌನದ ಹಿಂದೆ ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಾಮವಿರುತ್ತದೆ.
- ✓ ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯೂ ಸತ್ಯದ ಪರಿಣಾಮವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.
- ✓ ನಗದಿರುವಿಕೆ ದಯಾಹೀನತೆಯ ಸೂಚಕವೂ ಆಗುತ್ತದೆ.
- ✓ ನಮ್ಮದಲ್ಲದ ಯಶಸ್ಸಿನ ಬಗೆಗೆ ಮುಷಿಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸೋಲಿನ ಬಗೆಗೆ ನಾಚಿಕೆಯೇ ಉತ್ತಮ.
- ✓ ಎಲ್ಲಿ ಅಗದರೂ ನಿಧಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಾಸವಿರಬೇಕಷ್ಟೆ.
- ✓ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸಾವು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಹಸಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು.
- ✓ ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಮುನ್ನ ನಾವೇ ಅದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ.
- ✓ ದುಃಖವೆಂದರೆ ಎರಡು ಉದ್ಯಾನಗಳ ನಡುವಣ ಹಾದಿ.
- ✓ ನಿಮ್ಮ ದುಃಖ ಮತ್ತು ಸುಖ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಜಗತ್ತು ಕನಿಷ್ಠವಾಗುತ್ತದೆ.
- ✓ ಅತ್ಯಂತ ಕಹಿ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ನೆನ್ನೆಯ ಸುಖದ ನೆನಪು.
- ✓ ವಿಶ್ವಾಸವೆಂದರೆ ಹೃದಯದೊಳಗಿರುವ ಒಯಸಿಸ್. ದುರಂತವೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೊಂದದಿರುವುದು.
- ✓ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರ ಪ್ರೇಮಫಲ. ಕೆಲವರು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪರೂಪ.
- ✓ ನಾನು ಕೊಳೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಕನ್ನಡಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನೆದುರು ನಿಂತೆ. ನೀನು ನನ್ನೊಳಗಿನ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದೆ 'ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸುವೆ' ಎಂದು ನೀನು ಹೇಳಿದೆ. ಅಂದರೆ ನನ್ನೊಳಗಿನ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಂದರ್ಥ.

- ✓ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಎರಡು ಹೃದಯಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಬೇರೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಒಸರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಹಿಸುತ್ತದೆ.
- ✓ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದವನನ್ನು ಮರೆಯಬಹುದು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮರುಗಿ ಅತ್ತವನನ್ನಲ್ಲ.
- ✓ ಮೋಡಕ್ಕೆ ಗಡಿಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೋಡದ ಮೆಲೆ ಕೂಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
- ✓ ಕಂಬನಿಗಳು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.
- ✓ ಕಲೆಯು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಅನಂತಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ನಾವೆ.
- ✓ ಜುದಾಸನ ತಾಯಿಗಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೇಲೆ ಮೇರಿಗಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯೇ?
- ✓ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂರು ಪವಾಡಗಳು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿಯೂ ದಾಖಲಾಗಿಲ್ಲ
  1. ಅವನು ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಮನುಷ್ಯ
  2. ಅವನಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಇತ್ತು.
  3. ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಸೋತವರನ್ನೇ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸೋಲಿಸಿದ.
- ✓ ಕೊಲ್ಲದವರನ್ನು, ಕದಿಯದವರನ್ನು ಸುಳ್ಳಾದವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಯೇ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಕೊಲ್ಲುವವರು ನಿಮ್ಮವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೇ, ನಿಮ್ಮದನ್ನು ಕದಿಯದೇ ನಿಮಗೆ ಸುಳ್ಳಾದದ್ದಿದ್ದರೂ.
- ✓ ಆತ್ಮಾನುಕಂಪ ಭಯಂಕರ. ಮೋಸಹೋದಾಗ ದರೋಡೆಗೊಳಗಾದಾಗ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಅಪಹಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ.
- ✓ ಮುಖವಾಡಗಳು ಬಾಳಿನ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತವೆ.
- ✓ ನೀನು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಶತ್ರು ಇಬ್ಬರೂ ಸಾಯುವಾಗ ಮಿತ್ರರಾಗಿಯೇ ಸಾಯಿರಿ.
- ✓ ಅನುಕಂಪದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಅರ್ಥನ್ಯಾಯ
- ✓ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಖೈದಿಗಳು. ಕೆಲವರು ಸರಳಗಳ ಹಿಂದಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವರು ಹೊರಗಿದ್ದೇವೆ.
- ✓ ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದೇನು? ಹೇಗೆ ನೋಡಿಯೇನು?

- ✓ ಸತ್ಯವೆಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮೆಡೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮೆಡೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬೇರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅದು ಬೇರೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ.
- ✓ ನಿಜವಾದ ಮಹಾತ್ಮನು ಯಾರನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಯಾರ ವಶವಾಗಲೂ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ.
- ✓ ಎರಡು ಮೆದುಳುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ದಾರಿ ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಒಪ್ಪದಿರುವಿಕೆ.
- ✓ ಮೌನದಿಂದಿರಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಸದ್ದು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
- ✓ ಸತ್ಯ ತನ್ನ ಅಳತೆಯನ್ನು ಮೀರಿದರೆ ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತದೆ.
- ✓ ಹುಟ್ಟು ಎನ್ನುವುದು ಕಿವುಡ ವಾಗ್ನಿ. ನಾನು ವಾಚಾಳಿಯಿಂದ ಮೌನ ಕಲಿತೆ. ಸಿಡುಕನಿಂದ ಸಹನೆ ಕಲಿತೆ. ಕ್ರೂರಿಯಿಂದ ದಯೆ ಕಲಿತೆ. ಆದರೆ ಇವರಾರಿಗೂ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿಲ್ಲ.
- ✓ ನೀನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ತಿಳಿದಾಗ ಹೊಂದಬೇಕಾದುದರ ಆರಂಭದಲ್ಲಿರುವೆ.
- ✓ ನಗೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೌರ್ಯ ಒಂದೆ ಕಡೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
- ✓ ರಾಜನಾಗಿದ್ದರೂ ರಾಜತ್ವವನ್ನು ಮೆರೆಯದವನು, ಬಡವನಾಗಿದ್ದರೂ ಬೇಡಲರಿಯದವನು. ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಾರೆ.
- ✓ ಬೇಟೆಯಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ನರಿ ಹೇಳಿತು “ಈ ಸವಾರರು, ಕುದುರೆಗಳು, ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಮೂರ್ಖರಿದ್ದಾವೆ. ಇದೇ 20 ನರಿಗಳು, 20 ಕತ್ತೆಗಳನ್ನು ಏರಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಬಹುದಲ್ಲವೆ.
- ✓ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ನಾವು ಬಿತ್ತದ ಕಾನೂನುಗಳ ಬೆಳೆಯನ್ನೇ ತೋರಿಸುವುದು.
- ✓ ನೀವು ಎಲ್ಲ ರಹಸ್ಯಗಳು ಅರಿತರೆಂದರೆ ಬದುಕುವ ಬಯಕೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಬದುಕಿರಲು ಬಯಸಿದರೆ ಅದೂ ಒಂದು ರಹಸ್ಯವೇ.

- ✓ ಕವಿ ಹಾಗೂ ವಿದ್ವಾಂಸನ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಹಸಿರಾದ ಹೊಲವಿದೆ. ವಿದ್ವಾಂಸ ಆ ಬಯಲನ್ನು ದಾಟಿದರೆ ಮಹಾತ್ಮನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕವಿ ದಾಟಿದರೆ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.
- ✓ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಡುವವನು ಸತ್ಯಹೇಳುವವನಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಏನಲ್ಲ.
- ✓ ಒಳಗಡೆಯ ಆನಂದವನ್ನು ಅರಿಸಿದವನೇ ನಿಜವಾದ ಸಾಮ್ರಾಟ್
- ✓ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯ ಎರಡು ಮೂಲದ್ರವ್ಯಗಳು. ಸೌಂದರ್ಯವು ಪ್ರೇಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.
- ✓ ಒಬ್ಬ ಕಣ್ಣಿಗಿಂತಲೂ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟಪಡುವನೆಂದರೆ ಅದೇ ನಿಜವಾದ ಸೌಂದರ್ಯ.
- ✓ ಅವರು ಹೇಳಿದರು “ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕಿಗಿಂತ ಪೊದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಅಮೂಲ್ಯವೇನಲ್ಲ” ಎಂದು. ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ಎಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತು ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗಿಂತ ಪೊದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಿಗದ ಹಕ್ಕಿಯೇ ಆಕರ್ಷಕ.
- ✓ ಮನವನ್ನು ಮತ್ತು ಕನಸನ್ನು ನಮ್ಮೆದುರು ತೆರೆದಿಡುವವರನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ತೆರೆದಿಡುವುದಿಲ್ಲ.
- ✓ ದೇವದೂತರು ನಿಜದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಬಹಳ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.
- ✓ ಹೊಗಳಿಕೆಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಕೊಲ್ಲುತ್ತದೆ.
- ✓ ಎಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ನಾನು, ‘ನೀನು ಯಾರು’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ನಿರುತ್ತರನಾಗುತ್ತೇನೆ.
